

பாசமுள்ள மகளாக
பரிவுள்ள சகோதரியாக
படிதாண்டாய் பத்தினியாக
படித்தோர் பாராட்டும் -
ஆசிரியையாக
பதனிட்ட பேச்சாளராக

பண்பின் சிகரமாக
பக்தியின் உறைவிடமாக
பணிவின் சின்னமாக
பணியே நினைவாக
பரோபகாரமே சிந்தையாக

“வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து
வானுறையும் தெய்வத்”தின்
அடிசேர்ந்த

தீருமதி நல்லைநாதன் நித்தியலக்ஷ்மி

நீனைவா
வா

பெண்மைக்குப் பொருள் சொன்ன
பெருநங்கை

திருமதி நல்லேநாதன் நித்தியலக்ஷ்மி

மறைவு குறித்த

நினைவு மலர்

27-7-87 ல் நிகழ்ந்த அன்றாடின் அந்தியேட்டி தினத்தன்று
அன்றாடின் நினைவு அஞ்சலியாக வெளியிடப்பெற்றது.

காங்காவி மதுபதி - மதுப்பதி
காங்காவி மதுபதி

மதுப்பதி மதுபதி மதுபதி

மதுபதி மதுபதி

மதுபதி மதுபதி

மதுபதி மதுபதி மதுபதி மதுபதி மதுபதி
மதுபதி மதுபதி மதுபதி மதுபதி மதுபதி

திருவிருத்தம்

குனித்த புருவமும் கொவ்வைச்செவ் வாயிற் குயிண்சிரிப்பும்
பனித்த சடையும் பவளம்போன் மேனியிற் பால்வெண்ணீறும்
இனித்த முடைய வெடுத்தபொற் பாதமுங் காணப்பெற்றால்
மனித்தப் பிறவியும் வேண்டுவ தேயிந்த மானிலத்தே.

சுவாமிநாதர்

சுவாமிநாதர் சுவாமிநாதர் சுவாமிநாதர் சுவாமிநாதர் சுவாமிநாதர்
சுவாமிநாதர் சுவாமிநாதர் சுவாமிநாதர் சுவாமிநாதர் சுவாமிநாதர்
சுவாமிநாதர் சுவாமிநாதர் சுவாமிநாதர் சுவாமிநாதர் சுவாமிநாதர்
சுவாமிநாதர் சுவாமிநாதர் சுவாமிநாதர் சுவாமிநாதர் சுவாமிநாதர்

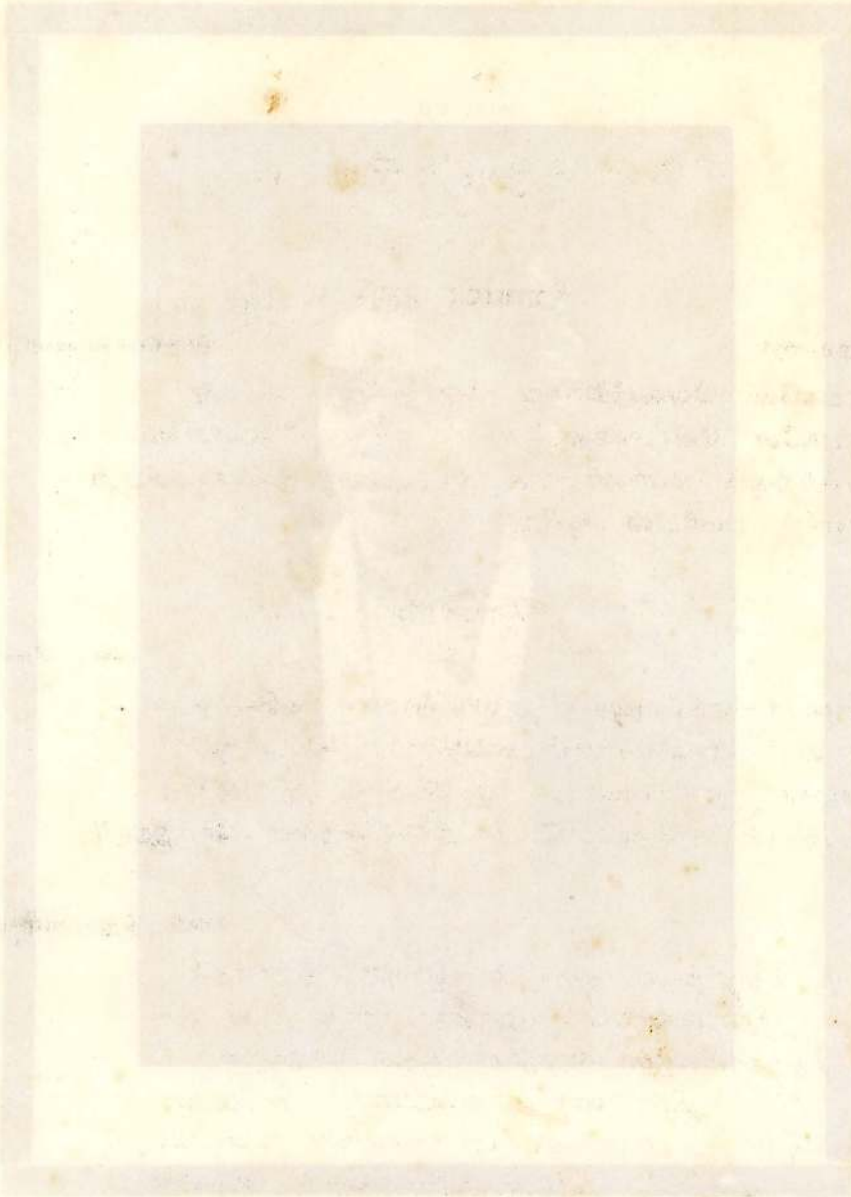

திதி வெண்பா

ஆண்டு பிரபவஞ்சேர் ஆனி வளர்திங்கள்
பூண்டதுதி யைத்திதியே பொற்சபையில் — தாண்டவஞ்செய்
அண்ணல் மலர்ப்பாதம் ஆரணங்கு நித்தியலக்ஷமி
நண்ணி யடைந்துற்ற நாள்.

மண்ணில் :
24 - 4 - 1940

விண்ணில் :
27 - 6 - 1987

பாயாணம் குறி

பாயாணம் என்பது...
பாயாணம் என்பது...
பாயாணம் என்பது...
பாயாணம் என்பது...
பாயாணம் என்பது...

சிவமயம்

தோத்திரத்திரட்டு

விநாயகர் துதி

கபிலதேவநாயனார்

திருவிரட்டைமணிமாலை

விநாயகனே வெவ்வினையை வேரறுக்க வல்லான்
விநாயகனே வேட்கைதணி விப்பான் — விநாயகனே
விண்ணிற்கும் மண்ணிற்கும் நாதனுமாந் தன்மையினூற்
கண்ணிற் பணியின் கனிந்து.

தேவாரம்

சம்பந்தர்

பன் : சீகாமரம்

மண்புகார் வான்புகுவர் மணமினையார் பசியாலும்
கண்புகார் பிணியறியார் கற்றூரும் கேட்டாரும்
விண்புகார் எனவேண்டா வெண்மாட நெடுவீதித்
தண்புகார்ச் சாய்க்காட்டெந் தலைவன்தாள் சேர்ந்தாரே.

அப்பர்

பன் : திருத்தாண்டகம்

இறந்தார்க்கும் என்றும் இறவா தார்க்கும்
இமையவர்க்கும் ஏகமாய் நின்று சென்று
பிறந்தார்க்கும் என்றும் பிறவா தார்க்கும்
பெரியான் தன் பெருமையே பேசநின்று
மறைந்தார் மனதென்றும் மறவார் போலும்
மறைக்காட் டுறையும் மழுவாட் செல்வர்
பறந்தார் சடைதாமும் பூதஞ் குழப்
புவியூர்ச்சிற் றம்பலமே புக்கார் தாமே.

சுந்தரர்

பன் : நடடராசம்

முப்பதுமில்லை பிறப்பதுமில்லை சிறப்பதுமில்லை
சேர்ப்பதுகாட்டகத் தூரினுமாகச்சிந் திக்கினல்லால்
காப்பதுவேள்விக் குடிதண் துருத்தியெங் கோணரைமேல்
ஆர்ப்பதுநாகம் அறிந்தோமேல் நாமிவர்க் காட்படோமே.

திருவாசகம்

மெய்தான் அரும்பி விதிர்விதிர்த் துன்விரை யார்கழற்கென்
கைதான் றலைவைத்துக் கண்ணீர் ததும்பி வெதும்பி உள்ளம்
பொய்தான் றவிர்ந்துன்னைப் போற்றி சயசய போற்றியென்னுங்
கைதா னெனிகழ விடேன்உடை யாய்என்னைக் கண்டுகொள்ளே.

திருவிசைப்பா

தில்லையம் பலத்தெங்கள் தேவதேவைத்
தேறிய அந்தணர் சிந்தைசெய்யும்
எல்லையதாகிய எழில்கொள் சோதி
என்னுயிர் காவல்கொண் டிருந்த எந்தாய்
பல்பையார் பசுந்தலை யோடிடறிப்
பாதமென் மலரடி கோலநீபோய்
அல்லினில் அருநடம் ஆடிவெங்கள்
ஆருயிர் காவலிங் கரிதுதானே.

திருப்பல்லாண்டு

சொல்லாண்ட சுருதிப் பொருள்
சோதித்த தூய்மனத் தொண்டருள்ளீர்
சில்லாண்டிற் சிதையுஞ் சில
தேவர் சிறுநெறி சேராமே
வில்லாண்ட கனகத் திரள்மேரு
விடங்கள் விடைப்பாகன்
பல்லாண் டென்னும் பதங்கடந்
தானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

திருப்புராணம்

ஐந்துபே ரறிவுங் கண்களே கொள்ள
வளப்பருங் கரணங்க ணைஞஞ்
சிந்தையே யாகக் குணமொரு மூன்றுந்
திருந்துசாத் துவிசமே யாக
இந்துவாழ் சடையா னுடுமானந்த
வெல்லையி றனிப்பெருங் கூத்தின்
வந்தபே ரின்ப வெள்ளத்துட் டினைத்து
மாறிலா மகிழ்ச்சியின் மலர்ந்தார்.

வாழ்த்து

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளஞ் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை அரசு செய்க குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை யறங்க ளோங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
மேன்மைதொள் சைவநீதி விளங்குக உலக மெல்லாம்.

கோளறு திருப்பதிகம்

பொது

பண் : பியந்தைக் காந்தாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வேயுறு தோளிபங்கள் விடமுண்டகண்டன்
மிசநல்ல வீணைதடவி
மாசறு திங்கள்கங்கை முடிமேலணிந்தென்
உளமேபுகுந்த அதனால்
ஞாயிறுதிங்கள் செவ்வாய்புதன் வியாழம் வெள்ளி
சனி பாம்பிரண்டுமுடனே
ஆசறு நல்லநல்ல அவை நல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

என்பொடு கொம்பொடாமை யிவைமார் பிலங்க
எருதேறி ஏழை யுடனே
பொன்பொதி மத்த மாலை புனல்குடி வந்தென்
உளமே புகுந்த அதனால்
ஒன்பதொ டொன்றோடேழு பதினெட்டொடாறும்
உடனாய நாள்கள் அவைதாம்
அன்பொடு நல்லநல்ல அவை நல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

உருவளர் பவளமேனி ஒளிநீ றணிந்து
உமையோடும் வெள்ளை விடைமேல்
முருகலர் கொன்றைதிங்கள் முடிமேல் அணிந்தென்
உளமே புகுந்த அதனால்
திருமகள் கலைய தூர்தி செய ராது பூமி
திசைதெய்வம் ஆன பலவும்
அருநெறி நல்லநல்ல அவை நல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

மதிநுதல் மங்கையோடு வடபால் இருந்து
 மறையோதும் எங்கள் பரமன்
 நதியோடு கொன்றைமலை முடிமேல் அணிந்தென்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 கொதியுறு காலன் அங்கி நமனோடு தூதர்
 கொடுநோய்க ளான பலவும்
 அதிகுணம் நல்லநல்ல அவை நல்ல நல்ல
 அடியா ரவர்க்கு மிகவே,

நஞ்சணி கண்டன் எந்தை மடவாள்தனோடும்
 விடையேறும் நங்கள் பரமன்
 தஞ்சிருள் வன்னிகொன்றை முடிமேல் அணிந்தென்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 வெஞ்சின அவுணரோடும் உரும்இடியும் மின்னும்
 மிகையான பூதம் அவையும்
 அஞ்சிடும் நல்லநல்ல அவை நல்ல நல்ல
 அடியா ரவர்க்கு மிகவே,

வாள்வரி அதளதாடை வரிகோவ ணத்தர்
 மடவாள்த னோடும் உடனும்
 நாண்மலர் வன்னிகொன்றை நதிசூடி வந்தென்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 கோளரி உழுவையோடு கொலையான கேழல்
 கொடுநாக மோடு கரடி
 ஆளரி நல்லநல்ல அவை நல்ல நல்ல
 அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

செப்பின முலைநன் மங்கை ஒருபாகமாக
 விடையேறு செல்வன் அடைவார்
 ஒப்பின மதியும் அப்பும் முடிமேல் அணிந்தென்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 வெப்பொடு குளிரும் வாதம் மிகையான பித்தும்
 வினையான வந்து நலியா
 அப்படி நல்லநல்ல அவை நல்ல நல்ல
 அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

வேள்பட விழிசெய்தன்று விடைமேல் இருந்து
 மடவாள்த னேடும் உடனாய்
 வாண்மதி வன்னிகொன்றை மலர்கூடி வந்தென்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 ஏழ்கடல் குழிலங்கை அரையன்ற னேடும்
 இடரான வந்து நலியா
 ஆழ்கடல் நல்லநல்ல அவை நல்ல நல்ல
 அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

பலபல வேடமாகும் பரன்நாரி பாகன்
 பசுவேறும் எங்கள் பரமன்
 சலமக னோடெருக்கு முடிமேல் அணிந்தென்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 மலர்மிசை யோனும் மாலும் மறையோடு தேவர்
 வருகால மரான பலவும்
 அலைகடல் மேருநல்ல அவை நல்ல நல்ல
 அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

கொத்தவர் குழலியோடு விசையற்கு நல்கு
 குணமாய வேட விகிர்தன்
 மத்தமும் மதியும் நாகம் முடிமேல் அணிந்தென்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 புத்தரோ டாணை வாசில் அழிவிக்கும் அண்ணல்
 திருநீறு செம்மை திடமே
 அத்தகு நல்லநல்ல அவை நல்ல நல்ல
 அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

தேனமர் பொழில் கொள் ஆலை வினை செந்நெல்துன்னி
 வளர் செம்பொன் எங்கும் திகழ
 நான்முகன் ஆதியாய பிரமா புரத்து
 மறைஞான ஞான முனிவன்
 தானுறு கோளும் நாளும் அடியாரை வந்து
 நலியாத வண்ணம் உரைசெய்
 ஆனசொல் மாலைஓதும் அடியார்கள் வானில்
 அரசாள்வர் ஆணை நமதே.

திருச்சிற்றம்பலம்

சிவபுராணம்

நூற்சிறப்பு

தொல்லை யிரும்பிறவிச் சூழுந் தனைநீக்கி
அல்லலறுத் தானந்த மாக்கியதே — எல்லை
மருவா நெறியளிக்கும் வாதலு ரெங்கோன்
திருவா சகமென்னுந் தேன்.

திருச்சிற்றம்பலம்

நமச்சிவாய வாஅழக நாதன்ருள் வாழ்க
இமைப்பொழுது மென்நெஞ்சில் நீங்காதான் தாள்வாழ்க
கோகழி ஆண்டருமணிதன் தாள்வாழ்க
ஆகம மாகிநின் றண்ணிப்பான் தாள்வாழ்க
ஏகன் அநேகன் இறைவ னடிவாழ்க
வேகங் கெடுத்தாண்ட வேந்தனடி வெல்க
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞுகன்றன் பெய்கழல்கள் வெல்க
புறத்தார்க்குச் சேயோன்றன் பூங்கழல்கள் வெல்க
கரங்குவிவார் உள்மகிழும் கோன்கழல்கள் வெல்க
சிரங்குவிவா ரோங்குவிக்கும் சீரோன்கழல் வெல்க
ஈசனடி போற்றி எந்தை அடிபோற்றி
தேசனடி போற்றி சிவன்சே வடிபோற்றி
நேயத்தே நின்ற நிமலனடி போற்றி
மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்ன னடிபோற்றி
சீரார் பெருந்துறைநந் தேவனடி போற்றி
ஆராத இன்பம் அருளு மலைபோற்றி
சிவனவன்என் சிந்தையுள் நின்றஅதனூக்
அவனரு ளாலே அவன்ருள் வணங்கிச்
சிந்தை மகிழ்ச் சிவபுரா ணந்தன்னை
முந்தை வினைமுழுதும் ஓயவுரைப்பனியான்
கண்ணுதலான் தன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
எண்ணுதற் கெட்டா எழிலார் கழலிறைஞ்சி
விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளியாய்
எண்ணிறைந் தெல்லை இலாதானே நின்றபெருஞ்சீர்
பொல்லா வினையேன் புகழுமா ரென்றறியேன்
புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்

பல்விருக மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
கல்லாய் மனிதராய் பேயாய்க் கணங்களாய்
வல்லகர ராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
சொல்லாஅ நின்றவித் தாவர சங்கமத்துள்
எல்லாப் பிறப்பும் பிறத்தினைத்தே னெம்பெருமான்
மெய்யேயுன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன்
உய்யவென் உள்ளத்துள் ஓங்கார மாய்நின்ற
மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
ஐயா வெனவோங்கி ஆழந்தகன்ற நுண்ணியனே
வெய்யாய் தணியாய் இயமான ஞும்விமலா
பொய்யா யினவெல்லாம் போயகல வந்தருளி
மெய்ஞ்ஞான மாகி மிளிர்கின்ற மெய்ச்சுடரே
எஞ்ஞான மில்லாதே னின்பப் பெருமானே
அஞ்ஞானந் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே
ஆக்கம் அளவிறுதி யில்லாய் அனைத்துலகும்
ஆக்குவாய் காப்பாய் அளிப்பாய் அருள்தருவாய்
போக்குவா யெனனைப் புகுவிப்பாய் நிந்தொழும்பின்
நாற்றத்தி னேரியாய் சேயாய் நணியானே
மாற்றம் மனங்கழிய நின்ற மறையோனே
கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்
சிறந்தடியார் சிந்தனையுட் தேனூறி நின்று
பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
நிறங்கனோ ரைந்துடையாய் விண்ணோர்க ளேத்த
மறைந்திருந்தா யெம்பெருமான் வல்வினை யேன்றனனை
மறைந்திட மூடிய மாய விருளை
அறம்பாவ மென்னும் அருங்கயிற்றூற் கட்டிப்
புறந்தோல் போர்த்தெங்கும் புழுவழுக்கு முடி
மலஞ்சோரு மொன்பது வாயிற் குடினை
மலங்கப் புலனைந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய
விலங்கு மனத்தால் விமலா வுனக்குக்
கலந்தவன் பாகிக் கசிந்துள் னுருகும்
நலந்தா னிலாத சிறியேற்கு நல்கி
நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி
நாயிற் கடையாய் கிடந்த அடியேற்குத்
தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே
மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே
தேசனே தேனா ரமுதே சிவபுரனே

பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கு மாரியனே
 நேச அருள்புரிந்து நெஞ்சில்வஞ் சங்கெடப்
 பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராநே
 ஆரா வழதே அளவிலாப் பெம்மானே
 ஓராநா ருள்ளத் தொளிக்கும் மொளியானே
 நீரா யுருக்கியென் ஆருயிராய் நின்றானே
 இன்பமுந் துன்பமும் ஜில்லானே உள்ளானே
 அன்பருக் கன்பனே யாவையுமா யல்லையுமாஞ்
 சோதியனே துன்னிருளே தோன்றப் பெருமையனே
 ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி யல்லானே
 ஈர்த்தென்னை ஆட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
 கூர்த்தமெஞ் ஞானத்தாற் கொண்டுணர்வார் தங்கருத்தின்
 நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே
 போக்கும் வரவும் புணர்வுமிலாப் புண்ணியனே
 காக்குமெங் காவலனே காண்பரிய பேரொளியே
 ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தாமிக் காய்நின்ற
 தோற்றச் சுடரொளியாய்ச் சொல்லாத நுண்ணுணர்வாய்
 மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாந்
 தேற்றனே தேற்றத் தெளிவேயென் சிந்தனையுள்
 ஊற்றான உண்ணு ரமுதே உடையானே
 வேற்று விகார விடக்குடம்பி னுட்கிடப்ப
 ஆற்றேனெம் மையா அரனேயோ வென்றென்று
 போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
 மீட்டிங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
 கள்ளப் புலக்குரம்பைக் கட்டளிக்க வல்லானே
 நள்ளிருளில் நடடம் பயின்றோடும் நாதனே
 தில்லைபுட் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே
 அல்லற் பிறவி அறுப்பானே யோவென்று
 சொல்லற் கரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்ச்
 சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
 செவ்வர் சிவபுரத்தி னுள்ளார் சிவனடிக்கீழ்ப்
 பல்லோரு மேத்தப் பணிந்து.

நிருச்சிற்றம்பலம்

உண்பதிதுணை

விநாயக கவசம்

ஆதியில் இக்கவசத்தைக் காசிபமுனிவர் முற்கல முனிவருக்கு அருளிச்செய்ய, அவர் மாண்டவிய முனிவருக்கு அனுக்கிரமிக்க, அவர் மர்சி முனிவருக்கு உப தேசித்தருள, அவர் பல முனிவர்களுக்குத் திருவாய்மலர்ந்தருளிச்செய்தனரென்றறிக.

வளர்சிகையைப் பராபரமாய் வயங்குவிநாயகர்காக்க வாய்ந்த சென்னி யளவுபடாவதிகசவுந்தரதேக மதோற்கடர் தாமமர்ந்து காக்க விளரறநெந் றியையென்றும் விளங்கிய காசிபர் காக்க புருவந்தம்மைத் தளர்வின் மகோ தரர்காக்க தடவிழிகள் பாலசந்திரனார் காக்க

கவினவளரு மதரங்கச முகர்காக்க தாலங்கணக் கிரீடர் காக்க நவில்சிபுகங் கிரிசைசுதர் காக்கநனி வாக்கைவி நாயகர் தாங் காக்க அவிரநகைதுன் முகர்காக்க வள்ளெழிற்செஞ் செவி பாசபாணி காக்க தவிர் தலுரு திளங்கொடிபோல்வளர்மணிநாசியைச்சிந்திதார்த்தர்காக்க

காமருபு முகந்தன்னைக் குணேசர்நனி காக்ககளங் கணேசர் காக்க வாமமுறு மிருதோளும் வயங்குகந்த பூர்வசர்தர் மகிழ்ந்து காக்க ஏமமுறு மணிமுலைவிக் கினவினசன் காக்க விதயந்தன்னைத் தோமகலுங் கணநாதர் காக்க வகட்டினைத் துலங்கேரம்பர் காக்க

பக்கமிரண் டையுந்தரா தரர்காக்க பிருட்டத்தைப் பாவநீக்கும் விக்கினக ரண்காக்க விளங்கிலிங்கம் வியாள பூடணர் தாங் காக்க தக்கருய்யந் தன்னைவக் கிரதுண்டர் காக்க சகனத்தையல்லல் உக்ககண பண்காக்க ளுருவைம களமுர்த்தி யுவந்து காக்க

தாழ்முழந்தான் மகாபுத்தி காக்கவிரு பதமேத தந்தர் காக்க வாழ்கரங்கப்பிரப்பிரசா தனர்காக்க முன்கையை வணங்குவார் நோய் ஆழ்தரச்செய் யாசாபு ரகர்காக்க விரல்பதும வத்தர்காக்க கேழ்கிளரு நகங்கள்விநாயகர்காக்க கிழக்கினிற்புத்தீசர்காக்க

அக்கினியிற் சித்தீசர் காக்கவுமா புத்திரர்தென் னுசைகாக்க
 மிக்கநிரு தியிற்கணே சுரர் காக்க விக்கினவர்த் தனர்மேற்கென்னுந்
 திக்கதனிற் காக்க வாயுவிற்கசகன் னன்காக்க திகழுதீசி
 தக்கநிதி பன்காக்க வடகிழக்கி லீசநுந் தனரே காக்க

ஏகதந்தர் பகன்முழுதுங்காக்கவிர வினுஞ்சந்தி யிரண்டன்மாட்டும்
 ஓகையின்விக் கினகிருது காக்கவிராக் கதர்பூதமுறுவே தாள
 மோகினிபே யிவையாதி யுயிர்த்திறத்தால் வருந்துயரு முடிவிலாத
 வேகமுறு பிணிபலவும் விலக்குபு பாசாங்குசர் தாம் விரைந்து காக்க

மதிஞானந் தவந்தான மானமொளி புகழ்குலம்வண் சரீரமுற்றும்
 பதிவான தனந்தானி யங்கிரக மனைவிமைந்தர் பயினட்பாதிக்க
 கதியாவுங் கலந்துசர்வா யுதர்காக்க காமர்பவுத் திரர்முன்னான
 விதியாருஞ் சுற்றமெலா மயூரேச ரெஞ்ஞான்றும் விரும்பிக்க காக்க.

வென்றிசீ விதங்கபிலர் காக்ககரி யாதியெலாம் விகடர் காக்க
 என்றிவ்வாறி துதனைமுக் காலமுமோ திடினும்பாலிடை யுறென்றும்
 ஒன்றுரு முனிவரர்கா ளறியின்கள் யாரொருவ ரோதி னுலு
 மன்றவரங் கவர்தேகம் பிணியறவச் சிரதேகமாகி மன்னும்.

விநாயகர் கவசம் முற்றிற்று

ॐ
 ॐ

சிவமயம்

சிவகவசம்

இந்தக் கவசம் பத்திராயுவென்னும் இராசகுமாரனுக்கு வீடியமுனி அருளிச்செய்ததென்று நாதமிசாரணிய முனிவருக்குச் சூதமகாமுனிவர் அருங்கிரகித்தது.

பங்கயத் தவிசின் மேவி யிருந்துடற் பற்று நீங்கி
யங்குநற் பூத சுத்தி யடைவுடன் செய்த பின்னர்க்
கங்கையைத் தரித்த சென்னிக் கற்பக தருவைச்செம்பொற்
கொங்கைவெற்பனையபச்சைக்கொடியொடுமுளத்தில்வைத்தே,

அகிலநா யகனாய் ஞான வானந்த ரூபியாகித்
துகடரு மணுவாய்வெற்பின் ரேற்றமா யுயிரை யெல்லாந்
தகவுட னவனியாகித் தரிப்பவ னெம்மை யிந்த
மகிதல மதனிற் றீமை மருவிடா தருளிற் காக்க.

குரைபுன லுருவங் கொண்டு கூழ்தொறும் பயண்கணல்கித்
தரையிடை யுயிர்கள் யாவுந் தளர்ந்திடா வண்ணங் காப்போ
னிரைநிரை முகில்க ளீண்டி நெடுவரை முகட்டிற் பெய்யும்
விரைபுன லதனுள் வீழ்ந்து விளிந்திடா தெம்மைக் காக்க.

கடையுகந் தன்னிலெல்லா வுலகமுங் கடவுட் டயா
னடலைசெய் தமலை தாள மறைதர நடிக்கு மீச
னிடையெறி வளைதா பத்தி லெறி தரு சூறைக் காற்றிற்
றடைபடா தெம்மை யிந்தத் தடங்கட லுலகிற் காக்க.

தூயகண் மூன்றி னோடு சுடரும்பொன் வதன நான்கும்
பாயுமான் மழுவி னோடு பசர்வர தாப யங்கண்
மேயதின் புயங்க ணைக்கு மினிருமின் னனைய தேசு
மாயதற் புருடனெம்மைக் குண திசை யதனிற் காக்க.

மான்மழு சூலந் தோட்டி வளைதரு மக்க மாலை
கூன்மலி யங்கு சந்தீத் தமருகங் கொண்ட செங்கை
நான்முக முக்க ணீல நள்ளிருள் வருணங் கொண்டே
ஆன்வரு மகோரமூர்த்தி தென்றிசை யதனிற் காக்க.

திவண்மறி யக்க மாலை செக்கையோ ரிரண்டுந் தாங்க
 அவிர் தரு மிரண்டு செங்கை வரத்தோ டபயந் தாங்கக்
 கவினிறை வதன நான்குங் கண்ணொரு மூன்றுங் காட்டுந்
 தவளமா மேனிச் சத்தியோ சாதன்மேற் றிசையிற் காக்க.

கறைகெழு மழுவு மானு மபயமுங் கண்ணி னுமம்
 அறைதரு தொடையுஞ் செய்ய வங்கைக ணுன்கு மேந்திப்
 பொறைகொணுண் முகத்து முக்கட்பொன்றிற் மேனியோடு
 மறைபுகழ் வாமதேவன் வடதிசை யதனிற் காக்க.

அங்குசங் கபாலஞ் சூல மணிவர தாபயங்கள்
 சங்குமான் பாச மக்கந் தமருகங் கரங்க ளேந்தித்
 திங்களிற் றவளமேனி திருமுக மைந்தும் பெற்ற
 எங்களீ சாண தேவ னிருவிசம் பெங்குங் காக்க.

சந்திர மவுலி சென்னி தனிநுதற் கண்ண னெற்றி
 மைந்துறு பகன்கண் டொட்டோன் வரிவிழி யகிலநாதன்
 கொந்துணர் நாசி வேதங் கூறுவோன் செவிக பாலி
 அந்தில்செங் கபோலந் தூயவைம்முகன் வதன முற்றும்.

வளமறை பயிலு நாவ னுமணி நீல கண்டன்
 களமடு பினுக பாணி கையினை தரும வாரு
 கிளர்புயந் தக்கன் யாகங் கெடுத்தவன் மார்பு தூய
 ஒளித்ரு மேரு வில்லி யுதரமன் மதனைக் காய்ந்தோன்.

இடையிப முகத்தோன் ருதை யுந்திநம் மீசன் மன்னும்
 புடைவள ரரைகு பேர மித்திரன் பொருவில் வாமம்
 படர்சக தீசன் சானு பாய்தரு மிடப கேது
 மிடைதரு கணைக்கா லெந்தை விமலன் செம்பாதங் காக்க.

வருபகன் முதல்யா மத்து மகேசன் பின் னிரண்டாம் யாமம்
 பொருவறு வாம தேவன் புகன்றிடு மூன்றும் யாமஞ்
 செருமலி மழுவா ளங்கைத் திரியம்பக னூலாம் யாமம்
 பெருவலி யிடப ஆர்தி பிணியற வினிது காக்க.

கங்குலின் முதல்யா மத்துக் கலைமதி முடித்தோன் காக்க.
 தங்கிய விரண்டாம் யாமஞ் சாவி தரித்தோன் காக்க
 பொங்கிய மூன்றும் யாமம் புரிசடை யண்ணல் காக்க
 பங்குமி னூலாம் யாமங் கௌரிதன் பதியே காக்க.

அனைத்துள கால மெல்லா மந்தகற் கடிந்தோ னுள்ளந்
 தனிப்பெரு முதலாய் நின்ற சங்கரன் புறமுந் தானு
 வனப்புறு நடுவுந் தூய பசுபதி மற்று மெங்கு
 நினைத்திடற் கரிய நோன்மைச் சதாசிவ நிமலன் காக்க.

நிற்புழிப் புவன நாத னேகுழி நிமல மேனிப்
 பொற்பிரம னாதி நாத னிருப்புழிப் பொருவிலாத
 அற்புத வேத வேத்திய னருந்துயில் கொள்ள மாங்கட்
 டற்பர சிவன்வ ழிக்குச் சாமள ருத்திரன் காக்க.

மலைமுதற் றுருக்கந் தம்மிற் புராரிகாத் திடுக மன்னுஞ்
 சிலைவலி வேட ரூபன் செறிந்தகா னகத்திற் காக்க
 கொலையமர் கற்பத் தண்ட கோடிகள் குலுங்க நக்குப்
 பலபடி நடிக்கும் வீர பத்திரன் முழுதுங் கரக்க.

பல்லுளைப் புரவித் திண்டேர் படுமதக் களிற்று பாய்மா
 விலலுடைப் பதாதி தெரக்கு மிடைந்திடு மெண்ணில் கோடி
 கொல்லியன் மாலை வைவேற் குறுகலர் குறுகுங் காலை
 வல்லியோர் பங்கண் செங்கை மழுப்படை துணித்துக் காக்க.

தத்துநீர்ப் புணரி யாடைத் தரணியைச் சுமந்து மாணப்
 பைத்தலை நெடிய பாந்தட் பஹலை யனைத்துந் தேய்ந்து
 முத்தலை படைத்த தொக்கு மூரிவெங் கணல்கொள் சூலம்
 பொய்த்தொழிற் கள்வர் தம்மைப் பொருதழித் தினிது காக்க.

முடங்குளை முதலா யுள்ள முழுவலிக் கொடிய மாக்காள்
 அடங்கலும் பினாகங் கொல்க வென்றிவை யனைத்து முள்ளந்
 திடம்பட நினைந்து பதேசஞ் செய்யுஞ்சிவ கவசந் தன்னை
 யுடன்படத் தரிப்பை யான லுலம்பொரு குலவுத் தோளாய்.

வேறு

பஞ்சபா தகங்கள் போம் பகைகண் மாய்ந்திடும்
 அஞ்சலின் மறலியு மஞ்சி யாட்செயும்
 வஞ்சனோ யொழிந்திடும் வறுமை தீர்ந்திடுந்
 தஞ்சமென் றிதனைநீ தரித்தல் வேண்டுமால்.

சிவகவசம் முற்றிற்று.

சத்திகவசம்.

தேவர்கள் தங்களுக்கு நெடுநாள் இடரிழைத்திருந்த துர்க்கென்னனும்
அவுணனை உமாதேவியானவள் சங்கரித்து அவ்விடரை நீக்கியது கண்டு
அத்தேவியை வணக்கஞ்செய்து துதிசெய்தது இக்கவசமென்றறிசு.

அங்கையிற் கரகந் தாங்கும் பிரமாணி யருளி னோடுந்
துங்கமென் சென்னி காக்க வயிணவி துகளிலாகம்
எங்கணுங் காக்க செய்ய வேந்தெழி லுருத்தி ராணி
தங்குமென் டிசையு மன்பு தழைத்திட வினிது காக்க.

கொன்னுனைச் சூலி சென்னி மயிரினைக் குறித்துக் காக்க
மன்னுவெண் டிசறைதாழ் சென்னி வயங்கொளி நெற்றி காக்க
பன்மயிர்ப் பருவ நாளும் பரிவொடு முமையாள் காக்க
என்னையாண் முக்க ணீச னிறைவிகண் ணினைகள் காக்க.

வயமிகு மிமய வல்லி மூக்கினை மகிழ்ந்து காக்க
செயையொடு விசயை மேல்கீ ழிதழினைச் சிறந்து காக்க
வயிலுடைச் சுருதி தூய வஞ்செவி காக்க தண்ணென்
பயின்மல ருறையஞ் செல்வி பல்லினை யுவந்து காக்க.

சண்டிமென் கபோலங் காக்க தவளநாண்மலரின் வைகும்
ஒண்டொடி நன்னாக் காக்க விசயைமங் கலைமற் றெவ்வாக்
கண்கவர் நாடி காக்க காத்தியா யனியெஞ் ஞான்று
முண்டக மலரிற்றுய முகத்தினைச் சிறந்து காக்க

காளமுண் டிருண்ட நீல கண்டிமென் கழுத்துக் காக்க
கோளில்பூ தார சத்தி சுவற்புறங் காக்க கூர்மி
நீளொளிச் சந்தி காக்க வயிந்திரி நெறியி னோடுந்
தோளினைகாக்க பத்மை துணைமல ரங்கை காக்க.

கமலைகை விரல்கள் காக்க விரசைகை யுகிர்கள் காக்க
திமிரமுண் டொளிரும் வெய்யோன் மண்டலத் துறையுஞ்செல்வி
எமதிரு வாகு மூலங் காக்கவா னவர்க ளேத்த
அமிர்தல கரிநா னாளு மகன்மணி மார்பங் காக்க.

தரித்திரி யிதயங் காக்க தமிழ்தியர்ச் செருப்போண் மிக்க
 கருத்தொடு முலைகள் காக்க கருத்தினி லிறைமை பூண்டோ
 டிருத்தகு வயிறு காக்க திகழ்தபோ கதிதன் னுள்ளத்
 தருத்தியி னுந்தி காக்க வசைவளர் முதுகு காக்க.

கருதரு விகடை காக்க கடிதலம் பாமை வாய்ந்த
 குருமணிச் சகனங் காக்க குகாரணி குய்யங் காக்க
 அருடர வரும பாய கந்தினி யபானங் காக்க
 தெருளுடை விபுலை யென்றுஞ் சிறப்புடைக் குறங்கு காக்க.

லளிதைமென் முழுந்தாள் காக்க வியற்சபை மனைக்கால் காக்க
 களிதரு கோரை வாய்ந்த பரட்டினைக் காக்க மிக்க
 அளிகொள்பா தலத்திற் செல்வேர ளணிகெழு புறந்தாள் காக்க
 ஒளிர்நகம் விரல்கள் சந்திரி யுக்கிரி யுவந்து காக்க.

தலத்துறை மடந்தை யுள்ளங் காலினை காக்க தண்ணென்
 மலர்த்திரு மனையைக் காக்க வயங்குகேத் திரதை யோங்கி
 உலப்பில் கேத் திரங்கள் காக்க பிரியகரை யொழிவ ருது
 நலத்தகு மக்க டம்மை நன்குறக் காக்க வன்றே.

உயர்சனா தனியெஞ் ஞானி மொழிவறு மாயுள் காக்க
 மயர்வறு சீர்த்தி யாவு மாதேவி காக்க மிக்க
 செயிரறு தருமம் யாவுந் தனுத்திரி சிறந்து காக்க
 இயல்புடைக் குலத்தை வாய்ந்த குலதேவி யினிது காக்க

சற்கதி பிரதை நல்லோ ரியையினைத் தயாவிந் காக்க
 விற்கொடும் போரி னீரில் வெளியினில் வனத்திற் குதில்
 இற்புற மதனி லோங்கு சர்வாணி காக்க வென்ருப்
 பொற்றரு மலர்க் குவிப் புங்கவ ரேத்தி னாரே.

சத்திகவசம் முற்றிற்று.

காயத்ரி மந்திரம்

ஓம் பூர்புவஸஸுவ:
 ஓம் தத் ஸவிதுர்வரேண்யம்
 பர்கோ தேவஸ்ய தீமஹி
 தியோ யோ ந: ப்ரசோதயாத்.

முருகன் துணை

கந்தர் சஷ்டி கவசம்

காப்பு

நேரிசை வெண்பா

துதிப்போர்க்கு வல்விண்போம் துன்பம்போம் நெஞ்சிற்
பதிப்போர்க்குச் செல்வம் பலித்து — கதித்தோங்கும்
நிஷ்டையுங் கைகூடும் நிமல ரகுள்கந்தர்
சஷ்டி கவசந் தனை.

குறள் வெண்பா

அமரரிடர் தீர மமரம் புரிந்த
குமரனடி நெஞ்சே குறி.

நூல்

நிலமண்டில ஆசிரியப்பா

சஷ்டியை நோக்கச் சரவண பவனார்
சிஷ்டருக் குதவுஞ் செங்கதிர் வேலோன்
பாத மிரண்டில் பன்மணிச் சதங்கை
கீதம் பாடக் கிண்கிணியாட
மைய னடனஞ்செயும் மயில்வா கனனார்
கையில் வேலாலெனைக் காக்கவென் றிவந்து
வரவர வேலா யுதனார் வருக
வருக வருக மயிலோன் வருக
இந்திரன் முதலர் மெண்டிசை போற்ற
மந்திர வடிவேல் வருக வருக
வாசவன் மருகா வருக வருக
நேசக் குறமகள் நினைவோன் வருக
ஆறுமுகம் படைத்த ஐயா வருக
நீறிடும் வேலவன் நித்தம் வருக
கிரகிரி வேலவன் சிக்கிரம் வருக
சரஹண பவனார் சடுதியில் வருக
ரஹண பவச ரரரர ரரர
ரிஹண பவச ரிரிரிரி ரிரிரி

விண்பவ சரஹ வீரா நமோநம
 நிபவ சரவண நிறநிற நிதென
 வசர வணப வருக வருக
 அசுரர் குடிக்கெடுத்த ஐயா வருக
 என்னை யானு மிளையோன் கையில்
 பன்னிரண் டாயுதம் பாசாங்குசமும்
 பரந்த விழிகள் பன்னிரண் டிலங்க
 விரைந்தெனைக் காக்க வேலோன் வருக
 ஐயுங் கிலியும் அடைவுடன் செளவும்
 உய்யொளி செளவும் உயிரையுங் கிலியும்
 கிலியுஞ் செளவும் கிளரொளி யையும்
 நிலைபெற் றென்முன் நித்தமு மொளிரும்
 சண்முகன் தீயும் தனிடியாளி யொவ்வும்
 குண்டலி யாஞ்சிவ குகன்றினம் வருக
 ஆறுமுகமும் அணிமுடி யாரும்
 நீறிடு நெற்றியும் நீண்ட புருவமும்
 பன்னிரு கண்ணும் பவளச் செவ்வாயும்
 நன்னெறி நெறறியில் நவமணிச் சுட்டியும்
 ஈரறு செவியில் இலகுகுண் டலமும்
 ஆறிரு திண்புயத் தழகிய மார்பில்
 பல்பூ ஷணமும் பதக்கமுந் தரித்து
 நன்மணி பூண்ட நவரத்ன மாலையும்
 முப்புரி நூலும் முத்தணி மார்பும்
 செப்பழ குடைய திருவயி றுந்தியும்
 துவண்ட மருங்கில் சுடரொளிப் பட்டும்
 நவரத்தினம் பதித்தநற்சீ ராவும்
 இருதொடையழகும் இணைமுழந்தாளும்
 துருவடி யதனில் சிலம்பொலி முழங்க
 செககண செககண செககண செககண
 மொகமொக மொகமொக மொகமொக மொகென
 நகநக நகநக நகநக நகென
 டிகுகுண டிகுடிகு டிகுகுண டிகுண
 ரரரர ரரரர ரரரர ரரர
 ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரி
 ௫௫௫௫ ௫௫௫௫ ௫௫௫௫ ௫௫௫
 டகுடகு டிகுடிகு டங்கு டிங்கு
 விந்து விந்து மயிலோன் விந்து
 முந்து முந்து முருகவேள் முந்து
 என்றனை யாளும் ஏரகச் செவ்வ
 மைந்தன் வேண்டும் வரமகிழ்ந் துதவும்

லாலா லாலா லாலா வேசமும்
 லீலா லீலா லீலா விநோதனென்
 உன்றிரு வடியை உறுதியென் நெண்ணும்
 என்றலை வைத்துள் இணையடி காக்க
 என்னூர்க் குயிராம் இறைவன் காக்க
 பன்னிரு விழியால் பாலனைக் காக்க
 அடியேன் வதனம் அழகுவேல் காக்க
 பொடிபுனை நெற்றியைப் புனிதவேல் காக்க
 கதிர்வே விரண்டு கண்ணினைக் காக்க
 விதிசெவி யிரண்டு வேலவர் காக்க
 நாசிக ளிரண்டும் நல்வேல் காக்க
 பேசிய வாய்தனைப் பெருவேல் காக்க
 முப்பத் திருபல்முனைவேல் காக்க
 செப்பிய நாவைச் செவ்வேல் காக்க
 கன்ன மிரண்டும் கதிர்வேல் காக்க
 என்னினங் கழுத்தை இனியவேல் காக்க
 மார்பை இரத்தின வடிவேல் காக்க
 சேரிள முலைமார் திருவேல் காக்க
 வடிவே விருந்தோள் வளம்பெறக் காக்க
 பிடரிச ளிரண்டும் பெருவேல் காக்க
 அழகுடன் முதுகை அருள்வேல் காக்க
 பழுபதினறும் பருவேல் காக்க
 வெற்றிலேவல் வயிற்றை விளங்கவே காக்க
 சிற்றிடை யழகுறச் செவ்வேல் காக்க
 நாணங் கயிற்றை நல்வேல் காக்க
 ஆண்பெண் குறிகளை அயில்வேல் காக்க
 பிட்ட மிரண்டும் பெருவேல் காக்க
 வட்டக் குதத்தை வடிவேல் காக்க
 பணைத்தொடை யிரண்டும் பருவேல் காக்க
 கணைக்கால் முழந்தாள் கதிர்வேல் காக்க
 ஐவிர லடியினை அருள்வேல் காக்க
 கைக ளிரண்டும் கருணைவேல் காக்க
 முன்கை யிரண்டும் முரண்வேல் காக்க
 பின்கை யிரண்டும் பின்னவ ளிருக்க
 நாவிற் சரஸ்வதி நற்றுணையாக
 நாபிக் கமலம் நல்வேல்காக்க
 முப்பா னூடியை முனைவேல் காக்க
 எப்பொழு தும்மெனை எதிர்வேல் காக்க
 அடியேன் வதனம் அசைவுள நேரம்
 கடுகவே வந்து கனகவேல் காக்க

வரும்பக றன்னில் வச்சிரவேல் காக்க
 அரையீரு டன்னில் அனையவேல் காக்க
 ஏமத்திற் சாமத்தில் எதிர்வேல் காக்க
 தாமத நீக்கிச் சதுர்வேல் காக்க
 காக்க காக்க கனகவேல் காக்க
 நோக்க நோக்க நொடியி னோக்க
 தாக்க தாக்க தடையறத் தாக்க
 பார்க்க பார்க்க பாவம் பொடிபட
 பில்லி குனியம் பெரும்பகை யகல
 வல்ல பூதம் வலாஷ்டிகப் பேய்கள்
 அல்லற் படுத்தும் அடங்கா முனியும்
 கொள்ளிவாய்ப் பேய்களும் குறளைப் பேய்களும்
 பெண்களைத் தொடரும் பிரமராக் கதரும்
 அடியனைக் கண்டால் அலறிக் கலங்கிட
 இரிசிகாட் டேரி இத்துன்ப சேனையும்
 எல்லிலு மிருட்டிலும் எதிர்ப்படு மன்னரும்
 களபூசை கொள்ளும் காளியோ டனைவரும்
 விட்டாங் காரரும் மிகுபல பேய்களும்
 தண்டியக் காரரும் சண்டா ளங்களும்
 என்பெயர் சொல்ல இடிவிழுந் தோடிட
 ஆனை யடியினில் அரும்பா வைகளும்
 பூனை மயிரும் பிள்ளைக ளென்பும்
 நகழு மயிரும் நீண்முடி மண்டையும்
 பாவைக னுடனே பலகல சத்துடன்
 மனையிற் புதைத்த வஞ்சனை தனையும்
 ஒட்டியச் செருக்கும் ஒட்டியப் பாவையும்
 காசும் பணமும் காவுடன் சோறும்
 ஒதுமஞ் சனமும் ஒருவழிய் போக்கும்
 அடியனைக் கண்டால் அலைந்து குலைந்திட
 மாற்றான் வஞ்சகர் வந்து வணங்கிட
 காலதூ தாளெனைக் கண்டாற் கலங்கிட
 அஞ்சி நடுங்கிட அகன்று புரண்டிட
 வாய்விட் டலறி மதிசெட் டோட
 படியினின் முட்டப் பாசக் கயிற்றால்
 கட்டுட னங்கம் கதறிடக் கட்டு
 கட்டி யுருட்டு கால்கை முறிய
 கட்டு கட்டு கதறிடக் கட்டு
 முட்டு முட்டு விழிகள் பிதுங்கிட
 செக்கு செக்கு செதிற் செதிவாக
 சொக்கு சொக்கு குர்ப்பகைச் சொக்கு

குத்து குத்து கூர்வடி வேலால்
 பற்று பற்று பகலவன் தணலெரி
 தணலெரி தணலெரி தணலது வாக
 விடுவிடு வேலை வெகுண்டது வேடப்
 புலியும் நரியும் புன்னரி நாயும்
 எலியும் கரடியும் இனித்தொடர்ந் தோடத்
 தேளும் பாம்பும் செய்யான் பூரான்
 கடுவிட விஷங்கள் கடித்துய ரங்கம்
 ஏறிய விஷங்கள் எளிதுட னிறங்க
 ஒளிப்புஞ் சுளுக்கும் ஒருதலை நோயும்
 வாதஞ் சயித்திகம் வலிப்புப் பித்தம்
 சூலையங் குன்மம் சொக்குச் சிரங்கு
 குடைச்சல் சிலந்தி குடல்விப் பிரிதி
 பக்கப் பிளவை படர்தொடை வாழை
 கடுவன் படுவன் கைத்தாள் சிலந்தி
 பற்குத் தரணை பருவரை யாப்பும்
 எல்லாப் பிணியும் என்றனைக் கண்டால்
 நில்லா தோட நீயெனக் கருள்வாய்
 ஈரேழு முலகமும் எனக்குற வாக
 ஆணும் பெண்ணும் அனைவரு மெனக்கா
 மண்ணு ளரசரும் மகிழ்ந்துற வாகவும்
 உன்னைத் துதிக்க உன்றிரு நாமம்
 சரஹண பவனே சையொளி பவனே
 திரிபுர பவனே திகழொளி பவனே
 பரிபுர பவனே பவமொழி பவனே
 அரிதிரு மருகா அமரா பதியைக்
 காத்துத் தேவர்கள் கடுஞ்சிறை விடுத்தாய்
 கந்தா குகனே கதிர்வே லவனே
 கார்த்திகை மைந்தா கடம்பா கடம்பனே
 இடும்பனே யழித்த இனியவேல் முருகா
 தணிகா சலனே சங்கரன் புதல்வா
 கதிர்கா மத்துறை கதிர்வேல் முருகா
 பழநிப் பதிவாழ் பால குமாரா
 ஆவினன் குடிவாழ் அழகிய வேலா
 செந்தின்மா மலையுறும் செங்கல்வ ராயா
 சமரா புரிவாழ் சண்முகத் தரசே
 காரார் குழலாள் கலைமக ணன்றாய்
 என்னு விருக்க யானுனைப் பாட
 எனைத் தொடர்ந்திருக்கும் எந்தை முருகனைப்
 பாடினேன் னாடினேன் பரவசமாக

ஆடினேன் ஆடினேன் ஆனினன் பூதியை
 நேச முடையான் நெற்றியி லணியப்
 பாச வினைகள் பற்றது நீங்கி
 உன்பதம் பெறவே உன்னரு ளாக
 அன்புட னிரகி அன்னமும் சொன்னமும்
 மெத்த மெத் தாக வேலாயுதனார்
 சித்திபெற் றடியேன் சிறப்புடன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மயிலோன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க வடிவேல் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்கு வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குற மகளுடன்
 வாழ்க வாழ்க வாணரத் துவசம்
 வாழ்க வாழ்கவென் வறுமைக ணீங்க
 எத்தனை குறைகள் எத்தனை பிழைகள்
 எத்தனை யடியேன் எத்தனை செயினும்
 பெற்றவ னீகுரு பொறுப்ப துன்கடன்
 பெற்றவன் குறமகள் பெற்றவ ளாமே
 பிள்ளையென் றன்பாய் பிரிய மளித்து
 மைந்தனென் மீதுன் மனமகிழ்ந் தருளித்
 தஞ்சமென் றடியார் தழைத்திட வருள்செய்
 கந்தர் சஷ்டி கவசம் விரும்பிய
 பாலன் தேவ ராயன் பகர்ந்ததைக்
 காலையில் மாலையில் கருத்துட னானும்
 ஆசாரத்துடன் அங்கந் துலக்கி
 நேச முடனொரு நினைவது வாழிக்
 கந்தர் சஷ்டி கவச மிதனைச்
 சிந்தை கலங்காது தியானிப் பவர்கள்
 ஒருநான் முப்பத் தாறுருக் கொண்டு
 ஒதிய செபித்து உகந்து நீறணிய
 அஷ்டதிக் குள்ளோர் அடங்கலும் வசமாய்த்
 திசைமன்ன ரெண்மர் செயல தருளுவர்
 மாற்றல ரெல்லாம் வந்து வணங்குவர்
 நவகோள் மகிழ்ந்து நன்மையை யளித்திடும்
 நவமத னெனவும் நல்லெழில் பெறுவர்
 எந்த நாளும் ரெட்டா வாழ்வார்
 கந்தர்கை வேலாங் கவசத் தடியை
 வழியாய்க் காண மெய்யாய் விளங்கும்
 விழியாற் காண வெருண்டிடும் பேய்கள்

பொல்லா தவரைப் பொடிபொடி யாக்கும்
 நல்லோர் நினைவில் நடனம் புரியும்
 சர்வ சத்துரு சங்கர ரத்தடி
 அறிந்தென துள்ளம் அஷ்டலட் சுமிகளில்
 வீரலட் சுமிக்கு விருந்துண வாசகச்
 சூரபத் மாவைத் துணித்தகை யதனால்
 இருபத் தேழ்வார்க் குவந்தமு தனித்த
 குருபரன் பழநிக் குன்றினி விருக்கும்
 சின்னக் குழந்தை சேவடி போற்றி
 எனைத்தடுத்த தாட்கொள என்றன துள்ளம்
 மேவிய லடிவுறும் வேலா போற்றி
 தேவர்கள் சேனா பதியே போற்றி
 குறமகள் மனமகிழ் கோவே போற்றி
 திறமிகு திவ்விய தேவா போற்றி
 இடும்பா யுதனே இடும்பா போற்றி
 கடம்பா போற்றி கந்தா போற்றி
 வெட்சி புனையும் வேளே போற்றி
 உயர்கிரி கனக சபைக்கேர ரரசே
 மயினட மிடுவோய் மலரடி சரணம்
 சரணஞ் சரணஞ் சரவண பலஓம்
 சரணஞ் சரணஞ் சண்முகா சரணம்.

கத்தர் சஷ்டி கவசம் முற்றிற்று

பகவான் ஸ்ரீ சத்யசாயிபாவாவின்

அருள்மொழி மணிகள்

ஒன்றே { குலம் — அது மனிதகுலம்
 சமயம் — அது அன்பு எனும் சமயம்
 பாஷை — அது இருதய பாஷை
 கடவுள் — அவர் என்றும் நிறைந்தவர்

கருணை நிறைந்த இருதயம், கடவுளின் ஆலயம்.

அமைதியின் ஆழத்தில் மாத்திரமே கடவுளின் குரலைக் கேட்கமுடியும்.

அன்பில்லாக் கடமை — இழிவானது.

அன்புடன் கடமை — விரும்பத்தக்கது.

கடபையில்லா அன்பு — தெய்வீகமானது.

நாமஸ்மரணம் செய்யுங்கள். நாமம் மலைபோல் பாபத்தையும் இடிபோல் துகளாக்கும்.

சிவமயம்

நல்லூரான் திருவடி

நல்லூரான் திருவடியை
நான்நனைத்த மாத்திரத்தில்
எல்லாம் மறப்பேனெடி — கிளியே!
இரவுபகல் காணெனெடி.

எத்தொழிலைச் செய்தாலென்
ஏதவத்தைப் பட்டாலென்
கர்த்தன் திருவடிகள் — கிளியே!
காவல் அறிந்திடெடி.

ஆன்மா அழியாதென்று
அன்றெனக்குச் சொன்னமொழி
நான்மறந்து போவேனெடி — கிளியே!
நல்லூரான் தஞ்சமெடி.

பஞ்சம்படை வந்தாலும்
பாரெல்லாம் வெந்தாலும்
அஞ்சுவமோ நாங்களெடி — கிளியே!
ஆறுமுகன் தஞ்சமெடி.

தேவர் சிறைமீட்ட
செல்வன் திருவடிகள்
காவல் எனக்காமெடி — கிளியே!
கவலையெல்லாம் போமெடி.

சுவாமி யோகநாதன்
சொன்னதிருப் பாட்டைந்தும்
பூமியிற் சொன்னெடி — கிளியே!
பொல்லாங்கு திருமெடி.

உ
குருபாதம்

ஸ்ரீஸ்ரீ சுவாமிநாத தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசார்ய ஸ்வாமிகள்
குருமஹா சந்திதானம் - ஆதிமுதல்வர், ஸ்தாபகர்

ஸ்ரீஸ்ரீ சோமசுந்தர தேசிக ஞானசம்பந்த
பரமாசார்ய ஸ்வாமிகள்

இரண்டாவது குருமஹா சந்திதானம் - ஆதின முதல்வர்

நல்லை திருஞானசம்பந்தர் ஆதினம்

பருத்தித்துறை வீதி, நல்லூர்,
யாழ்ப்பாணம். இலங்கை

எழுத்தறிவித்தவன் இறைவனாவான் என்பது ஓளவை
முதாட்டியின் அருள்வாக்கு. ஆசிரியர்கள் தெய்வத்துக்குச்
சமானமானவர்கள். ஆசிரியை திருமதி நித்தியலக்ஷ்மி
நல்லைநாதன் அவர்கள் மாணவர் அன்பர்கள் உள்ளங்களில்
தெய்வமாகி விட்டார். அவர்களின் வயதை நோக்கின் நம்ப
முடியாத மறைவு. பக்தர்களைப் பரமன் பரிவோடு விரைவில்
அழைத்துக் கொள்வார்போலும் அவர்கள் நல்லை ஆதினத்தோடு
நெருங்கிய தொடர்புகொண்டு அங்கு எல்லா சமய நிகழ்ச்சி
களிலும் பங்குபற்றித் தமது தூய பக்திநெறியை நிலைநாட்டிய
வர்கள். இனிய சாரீரவளம் வாய்க்கப் பெற்றவர் ஆனதினால்
கூட்டுப் பிரார்த்தனைகள், புராணபடனம், திருமுறைகள் முற்
றேதல் ஆதிய நிகழ்ச்சிகளில் அவர்களின் இன்பந்தரும் தனித்
தொனி கேட்கும். நல்லூர்க் கந்தப் பெருமான்மேல் அவர்க
ளுக்கு அசைக்க முடியாத பக்திப் பிரேமை. அவர்கள் அநுஷ்
டித்த விரதங்கள், வழிபாடுகள் இதற்குச் சான்று.

அவர்களின் ஜீவார்தமா இறைவனடி சார்ந்து நிரதிசய
நித்தியானந்தப் பெருநிலை எய்துமாறு உளமாரப் பிரார்த்திப்
போமாக.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி! சாந்தி!

“பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுள்”

துர்க்காதுரந்தரி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி சமாதான நீதவான்
துர்க்கா தேவஸ்தானம், தெல்லிபட்டை

வள்ளுவனின் பொன்மொழியை வாழ்க்கையின் மூலம் மெய்ப்பித்துக் காட்டிய பெருமை திருமதி நித்தியலட்சுமி நல்லையநாதன் அவர்களுக்கு உண்டு. குடிப் பெருமையும், குலப் பெருமையும், குணப் பெருமையும், ஒருங்கிணைந்த குடும்பத்தில் அவதரித்த அம்மையார் ஒரு சிறந்த ஆசிரியர். தமிழ் இலக்கண இலக்கியப் பயிற்சியில் மிகவும் புலமை மிக்க இவளுடைய மாணவர்களும் அத்தகைய நல்லறிவு வாய்க்கப் பெற்றவர்களாகவே விளங்கினார்கள். அம்மையாரின் மறைவினால் ஆசிரிய உலகுக்கும் மாணவ உலகுக்கும் பேரிழப்பு என்று கூறினால் அதில் மிகையொன்றுமில்லை.

எதிர்பாராத முறையில் இவளுடைய மறைவு நிகழ்ந்தது அனைவரையும் துன்பச் சாகரத்திலாழ்த்தி விட்டது. எல்லோருக்கும் இனிய வராய் வாழ்ந்த சிறப்பினால் அன்பர்கள் பலருடைய உள்ளத்தில் உவர்ந்த இடத்தைப் பெற்றுக்கொண்டார். அத்துடன் வீரம், நல்லறம், ஞானம், சுதந்திரம் என்ற நால்வகைச் சிறப்புகளும் அம்மையாரிடம் அமைந்திருந்தமை மற்றொரு சிறப்பாகும். இந்து சமய அறிவு நிரம்பப்பெற்ற வராகையால் மாணவர்களை நன்னெறிப்படுத்தி ஒழுக்க வழிவகுத்த பெருமையும் இவருக்கேயுண்டு.

சாதாரண காய்ச்சல் என்ற போர்வையிலே காலன் அணுகி வந்ததை யார்தான் அறிவார்! அந்தோ! பெருங்கவலையைத் தந்த மறைவாய் அமைந்து விட்டது. என்ன செய்வோம்! அம்மையாரின் ஆத்மா சாந்தியடைந்து விட்டது. அவலை இறையருள் தன்னொளிக்குள் அணைத்துக் கொண்டது. எனவே நாமும் அவ்வழியே நின்று ஆத்மா சாந்திப் பிரார்த்தனை செய்வோம்.

நித்தியலட்சுமி நல்லைநாதன் நினைவஞ்சலிப்பா

துணைவேந்தர், பேராசிரியர், கலாநிதி சு. வித்தியானந்தன்

நித்தம் மரண நிழல்படிந்த நம்மண்ணில்
எத்தனையோ பேரை இழந்தேன் உறவினர்கள்
கற்றத்தார் நண்பர் தொழில்தொடர்பு கொண்டவர்கள்
கற்றுப் பணிவுநிலை காட்டிநின்ற மாணவரென்
றெத்தனையோ பேரை இழந்தீங்கும் என்நெஞ்சில்
நித்தியமாய் நீங்கா நினைவாய் நல் மாணவியாய்
நல்ல குடும்ப நட்பாய் நானும் மணம்பரப்பி
நின்று நிலைத்தவன்! நித்திய லட்சுமியே!
நல்லை நாதனுக்கு நன்மனையாய் வாய்த்தவளே!
பெற்றோர்கள் மூத்தோர் குரு என்ற நாற்குரவர்
சொற்போற்றி வாழ்ந்த தாய குலமகளே!
தெய்வபக்தி அச்சம் மடம் நாணம் பயிர்ப்பென்ற
பல்குணமும் வாய்நதிட்ட பண்புத் திருமகளே!
வாழும் வயதில் வரலாறு ஆகிவிட்ட
உந்தன் பிரிவால் உள்ளம் எய்தும் வேதனையை
எவ்வாறுரைப் பேன்நான்? எம்மோடு உம்தொடர்பு
முப்பது ஆண்டுகள் முதிர்ந்து நின்ற ஒன்றன்றோ.
ஆயிரத்துத் தொளாயிரத்து ஐம்பத்து எட்டினிலே
பல்கலைக் கல்வி பயிலப் பேராதனைக்கு
நித்தியலட்சுமி நடராசா வாய் நீர் வந்தீர் அன்றுமுதல்
தொடரும் உறவன்றோ? தமிழை ஒரு பாடமாய்
நீர் பயின்ற காரணத்தால் என் மாணவி ஆனீர்
மூன்றாண்டுக் காலம் முறையாகக் கற்றதுடன்
நாடகக் கலைவளர்க்க நாம் புரிந்த பணிகளிலே
பங்குகொண்டு நன்குழைத்த பாங்கை மறப்பேனோ.
நீர் படிக்க வரும் முன்னர் உம் அண்ணர் சிவராசாவும்
நீர் கைப்பிடித்த நாயகன் நல்லை நாதனும் அங்கு
என்னிடம் கற்றவர்கள் இவர்களொடு சிவத்தம்பி
கைலாசபதி என்போர் கலந்து பயின்றவர்கள்
கல்வியிலும் நாடகக் கலைத்துறையிலும் இவர்கள்
ஒன்றாய்ப் பயின்ற நினைவுகளை மீட்கின்றேன்
இவர்களோ டொன்றாய் இருக்கும் புகைப்படங்கள்
நினைவுக்குச் சாட்சியாய் நிற்கின்றன இன்றும்
கலைமாணிப் பட்டம் பெற்றதன்பின் சிவராசா
நல்லைநாதன் இருவரும் இலங்கை அரசாங்கத்தின்

நிர்வாக சேவையிலே எடுபட்ட வரலாறும் நினைவகங்களாக நெஞ்சில் வருகின்றன. மன்னூரில் உள்ளூராட்சி உதவி ஆணையாளர்களாய் ஒருவர் பின் ஒருவராய் இவ்விருவரும் திகழ்ந்த அந்தச் சில ஆண்டுகள் மன்னூர்க் கலைமரபின் வரலாற்றில் பொன்னூற் பொறிக்கும் பெருமையின. பிரதேச கலாமன்ற நிறுவனங்க ளூடாக அண்ணாவி மாநாடு, நாட்டுப்பா வெளியீடு எண்டிறீக் கெம்பரதோர், முவிராசாக்கள் ஞானசௌந்தரி யென்ற நாடகங்கள் பதிப்பித்தல் இந்த முயற்சிகளில் என்னோடு ஒத்துழைத்துக் கலைவளர்த்தோர் இவ்விருவர். கல்விகற்ற நான்முதலாய் நட்புக்கும் மதிப்புக்கும் நம்பிக்கைக்கும் உரிய இவ்விருவர் உம்பிரிவால் எய்து துயர் ஆற்றுவனோ? உம் தொடர்பின் நினைவலைகள் மீட்கின்ற வேளையில் உம் தந்தை நடராச ருடன் பழகியவை நினைவில்வரும் பேராதனையில் நீர் படிக்கின்ற நாளையிலே உமைக்காண வரும் தந்தை எய்வீட்டில் தங்குவார் நீரும் அவண் வருவீர். அந்நாளில் ஓர்நாளின் காட்சி என் நினைவில்வரும். கலகம் (58) நடந்தநாள் பேராதனையிலிருந்து உம்மை அழைத்துச் செல்ல வந்துநின்ற தந்தை தெய்வத்தை வேண்டிநின்று திருநீறு பூசிச் சந்தனத் திலகமிட்டு உம்மைக் கொழும்பு ரயீலில் அழைத்துச் சென்றார் குழப்பத்தால் அன்று கொழும்பில் இறங்குதற்கு முடியாத சூழ்நிலையில் தவித்துநின்ற உங்களை அண்ணர் சிவராசா வந்தழைத்துச் சென்றார் என்றறிந்தேன். பல்கலைக் கழகத்தில் பயின்றுபட்டம் பெற்றதன்பின் ஆசிரியப் பணியில் அமர்ந்நிட்டீர், வேம்படியில் நீண்டபல ஆண்டுகளாய் நேரிய கல்விப் பணியில் பூண்டு நின்ற உம் ஊக்கம் புகலும் தரமன்று. நல்லாசிரியை என மாணவியர் போற்றிசைப்ப எல்லாரும் வாழ்த்த இலங்கினீர். நும்பிரிவால் ஏங்கித் தவித்து மாணவியர் சிந்திநின்ற கண்ணீர் அஞ்சலியில் உம் கடமைத்திறன் கண்டேன் நல்லை நாதனும் நீரும் நடத்தியநல் இல்லறத்தில் எங்கள் குடும்ப உறவுமிக நெருங்கியது. நங்கையும் செல்வியுமாம் எம் புதல்வியரின் நாட்டியத்தைக் கண்டியிலே அரங்கேற்றம் செய்ததன்பின் யாழ்நகரில்

பேராசிரியர் கணபதிப் பிள்ளை நினைவு மலருக்காய்
 மேடையேற்ற விழைந்துநின்றோம் அதற்கான ஆயத்த
 ஒழுங்குகளை நீரும் உம் கணவருமே மேற்கொண்டீர்
 நாட்டியம் முடிந்ததன்பின் அன்னவர்க்கு நன்மலை
 சூட்டி மகிழ்ச்சிமலர் தூவியவர் நீங்களன்றோ?
 இந்தத் தொடர்பும் உறவும் எம் புதல்வியரின் நெஞ்சினிலே
 நின்று நிலைத்துள்ளதை நானறிவேன். நீர் இறந்த
 அன்று நான் இங்கில்லா நிலையிலும் என் புதல்வியர்கள்
 தாங்களாய் வந்துதம தஞ்சலியைச் செலுத்துநின்றார்.
 இப்படி எத்தனை எத்தனையா இங்கிவற்றில்
 எந்த நினைவை எடுத்துரைப்பேன் இங்கு நான்?
 கலைமாணிப் பட்டத்தின் மேலும் படிப்பதற்கு
 ஆர்வம் மிகக் கொண்டீர் கல்விப்பீளோமா பயின்று
 கூடிய புள்ளிகள் பெற்றும் சிறப்புச் சித்தியும் பெற்றீர்
 'சைவசித்தாந்தத்திலே கல்விக் கோட்பாடு' தலைப்பில்
 முதுகலை மாணிப் பட்டம் பதிவுசெய்தீர் அதற்காக
 வினாப் பத்திரங்கட்கு விடையும் எழுதினீர் பின்
 ஆர்வேட்டுத் தயாரிப்பில் ஆர்வமுடன் ஈடுபட்டீர்
 அது நிறைவேய்துமுன்னர் அகிலத்தை விட்டுப் போனீர்
 வாழும் வயதினிலே மண்ணைவிட்டுப் போனதற்குக்
 காரணம் தான் என்ன? கண்டறியாக் கொடுநோயாம்
 கட்டுப் படுத்துதற்கு வல்ல மருத்துவர்கள்
 எத்தனையோ தான் முயன்றும் எல்லா மருந்துகளும்
 பக்குவமாய்த் தான் அளித்தும் பார்த்தார்கள் ஆனாலும்
 மீட்க முடியவில்லை விட்டெம்மை நீர் பிரிந்தீர்
 உந்தன் பிரிவால் உளம்நைந்து வாடிநிற்கும்
 கணவரையும் அண்ணரையும் தேற்ற வழியறியேன்
 உம் கற்பித்தற் சிறப்பில் உள்ளம் பறிகொடுத்து
 உருவான மாணவியர் உருகி உளம் வருந்தி
 அஞ்சலித்த உரைகள்எம் நெஞ்சையள்ளும் சோகங்கள்
 இந்நிலையில் எந்தன் இனியமாணவி பிரிவால்
 ஆசிரிய னான யான் அடையும் துயரத்தைச்
 சொல்லத் தமிழில் இனிச் சொற்களில்லை ஆனாலும்
 நெஞ்சத்தில் நிற்கும் நினைவுகளை மீட்டெடுத்து
 அஞ்சலித்து நின்றேன் நான். ஆத்மசாந்தி எய்திடுக.

குலக்கொடி நித்தியலக்ஷமி நல்லைநாதன்

பேராசிரியர் ப. சந்திரசேகரம்

பெண்மையின் அணிகலனாக, பண்பாட்டின் உறைவிடமாக, சாந்தத்தின் உருவாக, மாணவ தத்துவத்தின் முழுமையாக, ஆசிரிய உலகுக்கு எடுத்துக்காட்டாக விளங்கிய திருமதி நித்தியலக்ஷமி நல்லைநாதன் அவர்களின் மறைவு நெஞ்சை விட்டு அகல முடியாத நிகழ்ச்சியாகும்.

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பட்டதாரி மாணவியாகவும், பின்னர் பட்டப்படிப்பின் கல்வித் தகைமைச் சான்றிதழ் மாணவியாகவும், முதுகலைமாணி மாணவியாகவும் நித்தியலக்ஷமி அவர்களைக் கற்பிற்கும் பாக்கியம் பெற்ற நான், அவர்களது சடுதியான இழப்பினால் பெரும் துர்ப்பாக்கிய நிலைக்கும் உள்ளாகி விட்டேன்.

அவர் முதுகலைமாணிப் பட்டத்திற்கு ஆய்வுக் கட்டுரையாக "திருமுறைகள் தரும் கல்விச் சிந்தனைகள்" எனும் பொருளினதே தோற்றத்தோடானவர்கள். சைவநெறியும், கல்வி நெறியும் ஒன்றினைந்த பாரம்பரியத்தில் ஊறித்திளைத்த குடும்பத்தில் பிறந்த நித்தியலக்ஷமி அவர்கள் இப்பொருளை அடிப்படையாக வைத்து தனது ஆய்வுக்கட்டுரையை எழுத ஆரம்பித்தார்கள். இது போன்ற ஆய்வுகள் சைவத்தமிழ் உலகிலேயே ஆராயப்படாதது ஒன்று. இவ்வாய்வு அவரால் முடிக்கப்பட்டிருக்குமேயானால் இது சைவ கல்வி உலகுக்கு ஒரு அறிவுத்தொண்டாக விளங்கியிருக்கும்.

ஆனால், பரந்த மனப் பெட்டகமாக நின்றொளிர்ந்த உத்தமியை தன்புகழ் பாடத் தன்னோடு இணைத்து விட்டார்.

தன் துணைவன், தன் சகோதர சகோதரிகள், நண்பர்கள் யாவரையும் அரவணைத்த பேரரசி நித்தியலக்ஷமி. அத்தோடு சமூக உணர்ச்சியும், இறைபக்தியாய் அவரில் ஒங்கி நின்றது. அவர் இன்றில்லை. நேற்றிருந்தார் இன்று நீங்கி இறைவன் பாதம் இணைதல் நிலைத்துள்ள நியதி. இதனை நீக்குமாற்றல் நமக்கில்லை.

அவர் உருவாக்கிய மாணவ, ஆசிரியர் பரம்பரையும், அவரது கேண்மை உணர்வும் என்றென்றும் நிலைத்து நிற்கும்.

அவரது துணைவருக்கும், சகோதர சகோதரிகளுக்கும், நண்பர்களுக்கும், ஆசிரியர்களுக்கும், அவரது இழப்பைத் தாங்கும் இதயத்தை அளிக்க இறைவனை இறைஞ்சுகின்றேன்.

ஞானத்தம்பதி

பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி

“நல்லை”யின் மனைவியார் காலமாகிவிட்டார் என்று நண்பர் கந்தசாமி, கொழும்பிலிருந்து திரும்பிய என்னிடம் சொன்னபொழுது, என்னால் அதை நம்பவே முடியவில்லை. இப்பொழுது கூட அதை “உணர்” முடியவேயில்லை.

அண்மைக் காலத்து அட்டுழியங்கள் வாழ்க்கையின் அநித்தியத்தையும், நிச்சயமின்மையையும் நாளுக்கு நாள் நிரூபித்து வருகின்றன வெனினும், திருமதி நல்லைநாதனின் மறைவு அவற்றைக்கூட சிற்றுதாரணங்களாகவே தள்ளிவிடும் உள்ளார்ந்த சோகத்தைக் கொண்டது.

ஒன்றுக்கொன்று ஆதாரமாய், ஒன்றன் போஷிப்பில் மற்றது திருப்தி கண்டு மகிழ்ந்து, உலவி மகிழ்ந்து, களித்து வாழ்ந்த இரண்டு மாடப்புறாக்களில், பெண்புறா இன்று வீழ்ந்துவிட்டது.

“நல்லை”! நண்பா!

என்றுமே நீங்கள் அதிர்ஷ்டக்கட்டை. விதி எப்பொழுதுமே உங்களுடன் விளையாடியே வந்துள்ளது. உங்கள் திறமைக்கும், நேர்மைக்கும், மனித விசுவாசத்துக்கும் நீங்கள் இருக்கவேண்டிய இடம் எங்கோ உள்ளது.

ஆனால் இன்றோ, உயிர்த் துணையை இழந்து நிற்கின்றீர்கள்.

ஆனால் ஒன்று மறைந்தவர் முதிர்ந்த மனத்தவர். சுயஞானம் நிறையப் பெற்றவர்.

அள்ளிக் கொடுப்பதைத் தவிர வேறொன்றையும் தெரியாத நீங்கள், உங்கள் மனைவிக்கு அவர் விரும்பிய பெருவரத்தினை வழங்கி விட்டீர்கள்.

தங்கள் மனைவியார் பூவோடும் பொட்டோடும் சென்றுவிட்டார். இதனை அவர் விரும்பிய கணங்கள் உங்கள் நினைவுக்கு வருகின்றதா?

இந்த இழப்புகள் தான் மனித மனத்துக்குச் ஞானச் செம்மை தருகின்றது.

நீங்கள் இருவரும் ஞானிகளாவதற்கே பிறந்தவர்கள்,

உங்கள் உடன் சாலை மாணவன்
நண்பன்

யாழ்ப்பாணம்.

கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி

திருப்பயிற்சாலை

திருச்செங்குடி கல்விக்கல்லூரி

பட்டினத்தார் பாடல்

ஐயந் தொடந்து விழியுஞ்செருகி அறிவழிந்து
மெய்யும் பொய்யாகி விடுகின்றபோதொன்று வேண்டுவன்யான்
செய்யந் திருவொற்றி யூநடைர் திருநீறுமிட்டுக்
கையந் தொழப்பண்ணி ஐந்தெழுத் தோதவங் கற்பியுமே.

பிறவாதிருக்க வரம்பெறல் வேண்டும் பிறந்து விட்டால்
இறவா திருக்க மருந்துண்டு காணிது வெப்படியோ
அறமார் புகழ்த்தில்லை யம்பல வாணரடிக் கமல
மறவா திருமனமே யதுகாணன் மருந்துனக்கே.

முடிசாரிந்த மன்னரும் மற்றமுள்ளோரும் முடிவிலொரு
பிடிசாம்பராய் வெந்து மன்னாவதுங்கண்டு பின்னுமிந்த
மிடிசாரிந்த வாழ்வை நினைப்பதல்லாக் பொன்னின் அம்பலவர்
அடிசாரிந்து நாம்உய்ய வேண்டுமென்றே அறிவாரில்கையே.

நல்ல திருஞானசம்பந்தர் ஆதின இளைஞர் மன்றத்தின்

அனுதாபச் செய்தி

திருமதி நல்லநாதன் நித்தியலக்ஷ்மி அவர்கள் மறைந்துவிட்டார் என்ற செய்தி எமக்குப் பெரும் அதிர்ச்சியைத் தந்தது. எமது மன்ற முதலுதவிச் சேவையின் வளர்ச்சிக்காகப் பல வழிகளில் இளமைத் துடிப்போடு செயலாற்றி, பொருத்தமான வேளைகளில் ஆழமான கருத்துக்களையும், ஆக்கபூர்வமான ஆலோசனைகளையும் முன்வைத்து மேற்படி மன்றை நெறிப்படுத்திய பெருமக்களில் அவரும் ஒருவர்.

சைவத்தைக் காத்து, தமிழை வளர்த்து, தமிழ் மக்களின் சமூக, கல்வி, கலாசாரத் துறைகளுக்கு பேரெழுச்சியூட்டி மேற்படி முதலுதவிச் சேவை ஆரம்ப காலம் தொட்டு செயலாற்றி, தொண்டர், பிள்ளைகளை இமைகள் கண்களைக் காப்பது போன்று காத்து, தொண்டர் சேவைகளின்போது குறிப்பாக நல்லூர் கந்தசுவாமி ஆலய உற்சவ காலங்களின் போது பிள்ளைகளை ஊக்குவித்து அரும்பாடுபட்டவராவார். அன்பு, பண்பு, பொறுமை, அடக்கம் என்ற நற்குணங்கள் நிறைய இறுதி மூச்சுவரை சேவைக்கென அர்ப்பணிக்கப்பட்ட வாழ்வு வாழ்ந்து காட்டியவராவார்.

இன்னல்களுக்கு மேல் இன்னலுற்று, எதுவும் செய்வதறியாது ஏங்கி, கண்ணீர் மல்க, சொந்த மண்ணிலேயே அகதிகளாகிவிட்ட ஆயிரமாயிரம் மாணவிகளின் கல்வித்துயர் துடைக்க ஓய்வின்றி, ஒழிச்சலின்றி, ஓடி ஓடி உழைத்த உத்தமத் தொண்டர் மீளாத் துயிலில் ஓய்வெடுத்து விட்டார்.

அன்னரின் குடும்பத்தினர்க்கு ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்து, அவரின் ஆத்மா சாந்திபெறப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

மாவட்ட செயலாளரும், யாழ் மாவட்ட அரசாங்க அதிபருமான
உயர்திரு. வை. மு. பஞ்சலிங்கம் அவர்களின்

இரங்கலுரை

“குஞ்சியழகும் கொடுத்தானைக் கோட்டழகும்
மஞ்சள் அழகும் அழகல்ல — நெஞ்சத்து
நல்லம் யாமென்றும் நடுவு நினைமையாற்
கல்வியழகே அழகு.”

ஒரு பெண்ணுக்குப் புற அழகைக் காட்டிலும் அக அழகே சிறந்தது. நல்ல உள்ளத்தினைப் பண்படுத்தித் தருவது கல்வி. அதனால் பெறப்படும் அழகே உன்னதமானது என்பதையே நாலடியாரில் வரும் மேற்படி பாடல் கூறுகிறது.

இத்தகைய கல்வியழகைப் பெற்றிருந்ததோடு மட்டுமல்லாமல், அக்கல்வியை மற்றவர்கட்குப் புகட்டும் சிறந்த பணியிலும் தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொண்டவர் திருமதி நித்தியலக்ஷ்மி நல்லையநாதன். யாழ்ப்பாணம் வேம்படி மகளிர் கல்லூரியில் ஆசிரியையாகப் பணி புரிந்த திருமதி நித்தியலக்ஷ்மி நல்லையநாதன் அடக்கம். பொறுமை, தியாகம், இரக்கம், ஒப்புரவு, தொண்டு எனப் பெரியோர்கள் பெண்மைக்கு வகுத்த இலக்கணத்துக்கமைய வாழ்ந்தவர். தன் வழியில் சிறந்த மாணவிகளை உருவாக்கியவர்.

பெண்மை என்றால் “கண்ணுக்குப் புலனாகாத அமைதி” எனக் கூறுவார்கள் பெரியோர்கள். அதேபோன்று அமைதியே உருவாக, கடமையே கண்ணாக வாழ்ந்து, பூவும் பொட்டும் நிறைந்து சுமங்கலியாகவே இறைவனடி எய்தினார் திருமதி நல்லையநாதன்.

அவரது கணவர் திரு. நல்லையநாதன் எனது நெருங்கிய நண்பர். இவர்களது குடும்பத்துடன் எனக்கு நீண்டகாலத் தொடர்புண்டு.

திருமதி நல்லையநாதன் நல்ல குடும்பத் தலைவியாகவும், நல்லாசிரியையாகவும் வாழ்ந்து பெண்மைக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாகத் திகழ்ந்தவர்.

அன்றோது ஆத்மா சாந்தியடைவதாக.

வாழ்வாங்கு வாழ்ந்தவர்

திருமதி இராசரத்தினம் அரியமலர்

அதிபர், யாழ்.வேம்படி மகளிர் கல்லூரி.

எங்கள் வேம்படி மகளிர் கல்லூரி வாழ்க்கைக் காலத்தில் மிகவும் அதிகமான அதிர்ச்சி தந்த நிகழ்ச்சி 27-6-87 அன்றாகும். அந்தப் பேரிடியை எங்களால் தாங்க முடியவில்லை. எங்கள் கல்லூரியின் நடமாடும் பல்கலைக்கழகமாகத் திகழ்ந்த திருமதி நல்லைநாதனின் மறைவு எமக்குத் தாங்கொண்ணா துன்பத்தைத் தருகிறது. அவரது மறைவு ஈடுசெய்ய இயலாத பேரிழப்பு ஆகும். எங்கள் கல்லூரியின் தூண்களில் ஒன்று சரிந்துவிட்டது என்று கூறினால் மிகையாகாது.

வாழ்க்கையில் மரணவேதனை தாங்க முடியாத கொடூரம் ஆனது. வாழ்க்கையின் இறுதியில் இம்மரணவேதனையின் துன்பமின்றி அவள் அருள்பெற்று, அவன் திருவடியினை அடையும் பேற்றினைப் பெற்றவர் எங்கள் ஆசிரியை திருமதி நல்லைநாதன் அவர்கள். இறைவனது அருளைப் பரிபூரணமாகப் பெற்று, திருவருட்பொலிவு பெற்றவர் எங்கள் ஆசிரியை என்பது எவரும் மறுக்க முடியாது.

அவருடன் கடந்த பதினாறு வருடங்களாக நெருங்கிப் பழகும் வாய்ப்பு எங்கள் கல்லூரிக்குக் கிடைத்தது பெரும்பேறு என்றே குறிப்பிட வேண்டும். அவர்களிடத்து, சாதாரண மனிதரிடத்து காணற்கரிய அரும்பெரும் நற்குணங்களைக் காணலாம். எப்பொழுதும் புன்முறுவல் பூத்து, மலர்ந்த இன்முகத்துடன் எல்லோருடனும் அன்பாகவும், அரவணைப்பாகவும் பழகினார். அவர்கள் கோபம் அடைந்ததையோ அல்லது கோபத்தினை வெளிப்படுத்தும் சடும் வார்த்தைகளையோ மாணவர்களிடமோ அல்லது சக ஆசிரியைகளிடத்து கூறியதையோ என் றென்றும் கண்டதில்லை.

எங்கள் கல்லூரியில் கல்வி கற்பிக்கும் கடமையை மட்டுமல்லாது பல்வேறு துறைகளிலும் தன்பங்களிப்பினைச் செய்துள்ளார். பெற்றோர்-ஆசிரியர் சங்கச் செயலாளராகவும், இந்து மகளிர் மன்றப் பொறுப்பாளராகவும், ஆசிரியர் சங்கச் செயலாளராகவும் சிறந்த முறையில் கடமையாற்றியுள்ளார். கல்லூரியில் நடைபெறும் சகல வைபவங்களிலும் கலந்து கொண்டு, தனக்குரிய பொறுப்பினைச் சரிவர நிறைவேற்றியுள்ளார். ஆண்டுதோறும் கல்லூரியில் நடைபெறும் சகல கலை விழாக்களிலும் மாணவர்களுக்கு ஊக்கமும், ஆக்கமும் அளித்துள்ளார்.

அதுமட்டுமல்ல. அண்மையில் எம் கல்லூரியில் நடைபெற்ற ஆசிரியை களது கலைவிழாவில் பங்குபற்றி, தான் ஒரு சிறந்த கலைஞர் என்பதையும் நிலைநிறுத்தியுள்ளார்.

எப்பொழுதும் புன்னகை பூத்த முகத்தில் அழகான பெரிய குங்குமப் பொட்டுடனும், தலையில் சூடிய பூவுடனும், அவர் எங்கள் கல்லூரியில் நடமாடியது இன்றும் எம் கண்முன் நிற்கின்றது. எம் தமிழினத்தின் பண்பாட்டுத் திலகமாக, சைவத்தின் சிறப்பு நிலைக்களமாக அவர் விளங்கியதை மறுக்கவோ அல்லது மறைக்கவோ முடியாது.

எங்கள் கல்லூரியில் திங்கட்கிழமை தோறும் நடைபெறும் பாடசாலைக் கூட்டங்களிலும், வெள்ளிக்கிழமைப் பிரார்த்தனைக் கூட்டங்களிலும் அவரது அறிவு மயமான பேச்சுக்களும், சொற்பொழிவுகளும் ஒலித்துக் கொண்டே இருக்கும். அவரது பேச்சுத்திறனை வர்ணிக்க எமக்கு வார்த்தைகள் இல்லை. எப்பொழுதும் மட்டிட்ட, அளந்துபேசும் பண்பு அவருக்கே உரியதாகும். எச்சந்தர்ப்பத்திலும் மற்றவர்களைத் தாக்கியோ, எவர் மனதையேனும் புண்படுத்திப் பேசியதையோ ஒரு வரும் அறிந்ததில்லை. தனக்கு மாறுபட்ட கருத்து உடையவர்களைக்கூட தன் அறிவுரையால் திருத்தும் பண்புடையவர்.

தமிழிலும், ஆங்கிலத்திலும் சிறந்த பாண்டித்தியம் உடைய அவரது கல்வித் தகமைகளை சொல்லும் தகுதி எமக்கில்லை. ஆசிரியர் என்ற நிலையில், தலைசிறந்த ஆசிரியர் என்ற நிலைக்குரிய நற்குணங்கள், நற்பண்புகள் பொருந்தியதோடு அமையாது, ஆசிரியர் குலத்துக்கே சிறந்த வழிகாட்டியாக திகழ்ந்தவர். மாணவர்களைத் தன்பால் கவர்ந்து கல்வி கற்பிக்கும் திறமை, பாடங்களைத் தெளிவாகவும் - விளக்கமாகவும் - விரிவாகவும் - படிப்படியாக நடாத்தும் முறை. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக மாணவர்களிடையே ஒழுக்கம், கட்டுப்பாடு என்பவற்றை வற்புறுத்தி அவர்களிடம் அவற்றை வளர்ப்பதில் அவர் கொண்ட ஈடுபாடு ஆகியன அவர் ஒரு தலைசிறந்த ஆசிரியராக விளங்கியதை வலியுறுத்துகின்றன. தன் கடமையே கண்ணெனக் கொண்ட எங்கள் ஆசிரியை பாடசாலையில் மட்டுமல்ல, தன்னிடம் உதவிகொரிய மாணவர்களுக்கு இறுதி முச்சுவரை உதவி புரிந்தார்.

“என் கடன் பணி செய்வதே” என்ற குறிக்கோளுக்கு அமைய தனது வாழ்க்கையை வழிபடுத்தினார். இவரது உள்ளத்தில் சிறப்பாக சூடிகொண்ட இறையுணர்வு அவர் வாழ்க்கைக்கு உயிர்நாடியாக இருந்ததை அவர் சமயத்தொண்டில் உள்ள ஈடுபாட்டை நன்கு உணர்த்

தியது. நல்லூர் கந்தனைத் தரிசிக்கத் தவறாத எம் ஆசிரியை, நல்லூர் ஆதின சமய விழாக்களில் பங்குபற்றி தனது சமயாபிமானத்திற்கும், சமய ஈடுபாட்டுக்கும், சமயப் பணிக்கும் உயர்ந்த நினைவுச் சின்னமாக விளங்கினார்.

சாதாரணமாக மனிதருக்கு இருக்கும் போட்டி, பொருமை, கோபம் முதலிய குணங்களற்று நேர்மையும், நிதானமும், பெருந்தன்மையும், சாந்தமும் நிறைந்த, உயர்ந்த ஆசிரியையாக அவரை நாம் காண்கின்றோம். ஓர் இலட்சிய ஆசிரியைக்கு இருக்கவேண்டிய குணதிசயங்கள் அனைத்தும் அவரிடம் நிறைந்துள்ளன. தான் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகளை ஆரவாரமின்றி, அடக்கமாக ஆனால் வெற்றிகரமாக முடிக்கும் திறனும், வீண் பேச்சின்றி செயலிலே ஆற்றலைக் காட்டும் சிறப்புக்குரியவர். தனது தொழில் சம்பந்தமான கடமைகளை சிறப்பாக சரிவர செய்து முடிப்பார். தங்கு தடையின்றி அமைதியாகச் செல்லும் நதியினைப் போல அவருடைய வாழ்க்கை ஒழுங்கும், நிதானமும் உடையது.

அன்புக்கும், அடக்கத்துக்கும், அறிவுக்கும், அகத்தூய்மைக்கும் இலக்கணமாகத் திகழ்ந்தவர். மரணம் இன்று அவரை எம்மிடமிருந்து பிரித்துச் சென்றிருக்கலாம். ஆனால் அவர் எங்கள் இதயங்களில் விட்டுச் சென்ற தூய நினைவுகளை எந்தச் சக்தியாலும் பிரித்துவிட முடியாது, புன்கிரிப்புடன், எந்நாளும் பொன்முகம் பொலியும் அவர் திருக்கோலத்தை இனி என்று நாம் காண்போமோ?

அந்தோ! ஆறுதல் அளிப்பவர் எமக்கு யார்? வேம்படி மகளிர் கல்லூரி அதிபர், ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள் கூவி அழைக்கின்றோம், அந்த ஆடவல்லான் தன் திருவடியிலே நித்தியானந்தப் பெருவாழ்வு அளித்துவிட்டானே!

சமயம் ஒரு வாழ்க்கை முறையென வாழ்ந்து காட்டிய வனிதை

செ. சிவஞானம்

முன்ன நாள் அரச அதிபர்; அகில இலங்கை பகவான் ஸ்ரீ சத்திய சாயிபாபா நிறுவனங்களின் இணைப்புக்குழுத் தலைவர்.

திருமதி நித்தியலக்ஷ்மி நல்லநாதன் அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாறு அவரின் உறவினர்கள், நண்பர்கள் மாத்திரமல்ல. நமது சமுதாயமும் நினைவில் வைத்திருக்க வேண்டிய ஓர் அரிய அனுபவம்.

வடமராட்சியில் துணைக்கிராமத்தில் செல்வாக்கும், மதிப்பும் நிறைந்த ஓர் குடும்பத்தில் ஏழு ஆண் சகோதரர்களுடனும் இரு பெண் சகோதரிகளுடனும் பிறந்து, பருத்தித்துறை மெதடிஸ்த பெண்கள் கல்லூரியிலும், இராமநாதன் கல்லூரியிலும் கல்வி கற்று, பின்பு இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பட்டம்பெற்று, தன் தந்தையைப் பின்பற்றி ஆசிரியத் தொழிலை நாடினார். பருத்தித்துறை மெதடிஸ்த பெண்கள் கல்லூரியில் பதினொரு வருடம் படிப்பித்தபின், 1971ம் ஆண்டு தன் கணவன் திரு. நல்லநாதன் வவுனியாவிலிருந்து யாழ்ப்பாணத்திற்கு உள்ளூராட்சி உதவி ஆணையாளராக மாறி வந்ததைத் தொடர்ந்து வேம்படி மகளிர் கல்லூரிக்கு ஆசிரியராக மாற்றம்பெற்று இறக்கும் வரை பணிபுரிந்து வந்தார்கள். தலைசிறந்த உயர்வகுப்பு ஆசிரியை என்ற புகழைச் சம்பாதித்தார்கள்.

இந்து சமய சாஸ்திரங்களை நன்கு கற்று, ஆழமான கருத்துக்களை எல்லாம் நாவலிமையுடன் விளக்கக்கூடிய வல்லமை பெற்றிருந்த திருமதி நித்தியலக்ஷ்மி நல்லநாதன், சமயம் ஒரு வாழ்க்கை முறை என்பதையும், அதன் கோட்பாடுகளை நாம் எவ்வாறு கையாளவேண்டும் என்பதையும், கட்டுப்பாடும் - ஒழுக்கமும் நிறைந்த தனது வாழ்க்கை முறை காட்டிச் சென்றுள்ளார்கள். இதற்கெல்லாம் அத்திவாரம் இராமநாதன் கல்லூரியில் இடம்பெற்றது. பேரறிஞர் க. நடேச பிள்ளை அவர்கள், கல்லூரி அதிபர் திருமதி பிள்ளை அவர்கள் — இவர்கள் இருவரும் திருமதி நித்தியலக்ஷ்மியின் வாழ்க்கையில் நல்லதொரு தாக்கத்தை உண்டாக்கினார்கள். இதுபோன்ற வேறு வாய்ப்புக்களும் சேர்ந்து நாம் கண்ட நித்தியலக்ஷ்மியை உருவாக்கிற்று. அசையாத கடவுள் நம்பிக்கையால் ஏற்படக்கூடிய சிறந்த குணசியங்கள் இவரில் பிரதிபலித்தன. தளராத நெஞ்சம், சாந்தமான முகம், தியாக சிந்தனை, பெண்ணுக்குரிய அடக்கம், சமூகத்தை இறைவனின் ஒரு தோற்றமாகக் கணித்தல் இவைபோன்ற பண்புகளின் உறைவிடமாக இருந்தார்கள்.

ஆற வயது தொடக்கம் பதினைந்து வயது வரை உள்ள பிள்ளைகளுக்கு கிழமைக்கு ஒருமுறை மனித மேம்பாட்டுக் கல்வி வகுப்புகள் (Education in Human Values) நடத்துவது, பகவான் ஸ்ரீ சத்திய சாயிபாபா சேவா நிறுவனங்களின் ஒரு

முக்கிய அம்சம். இது சம்பந்தமான பாடத்திட்டங்களை நன்கு ஆராய்ந்த திருமதி நல்லிநாதன், வட பிராந்திய அமைப்பாளரால் ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட குருமாரி பயிற்சி முகாமில் பங்குபற்றி. ஒரு விரிவுரையாளராகத் தொண்டு செய்தார்கள். வேறு பல நிகழ்ச்சிகளுக்கும் அழைக்கும்போது ஆர்வத்துடன் சமூகம் தருவார்கள்; அவரினது அருமையான உரையை அனைவரும் ஆடாது, அசையாது இருந்து அவ தானமாக கேட்பார்கள்.

அம்மையாரின் எதிர்பாராத - சடுதியான மறைவு எமது மத்தியில் பெரிய வெளியீடு ஏற்படுத்திவிட்டது. எல்லாம் அவன் செயல் அவர்களின் அன்புக் களவல் திரு. நல்லிநாதன் அவர்களுக்கும், குடும்பத்தவர்களுக்கும் ஏற்பட்டிருக்கும் துயரத்தைத் தாங்குவதற்கு இறைவன் கருணை புரிய பிரார்த்திக்கிறோம்.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

'மரணம்' என்பது வெறுக்கப்பட வேண்டிய சம்பவமல்ல. அது ஒரு பயணத்தின் முடிவு. தனது பயணத்தின் முடிவில் சாரதி காரிலிருந்து இறங்குவது போன்றது; பயணத்தின் முடிவு இனிமையானது. ஒருவர் மரணத்தை அப்படி எண்ணுமளவிற்கு புத்தி உள்ளவராக இருக்கவேண்டும்; அத்துடன் அதற்கு ஆயத்தமாகவும் இருக்க வேண்டும்.

— பரவான் ஸ்ரீ சத்ய சாயிபாபா

யாழ்ப்பாணம் மாநகரசபை ஆணையாளர்
திரு. சி. வீ. கே. சிவஞானம் அவர்கள்

வழங்கிய

அனுதாபச் செய்தி

அண்மையில் அமரத்துவமடைந்த திருமதி நித்திய லட்சுமி நல்லைநாதன் அவர்கள் யாழ். வேம்படி மகளிர் கல்லூரியில் ஆசிரியையாகக் கடமையாற்றிய காலத்து தமது கடமையைத் திறம்படச் செய்து, மாணவிகளின் கல்வி வளர்ச்சியிலும், பாடசாலையின் அபிவிருத்தியிலும் முக்கிய பங்காற்றியமையால் அன்னாரின் திடீர் மறைவு மாணவ சமுதாயத்துக்குப் பேரிழப்பாகும்.

கௌரவமான குடும்பம் ஒன்றில் உதித்த திருமதி நித்தியலட்சுமி நல்லைநாதன் சிறந்த சமூக சேவையாளரும், பல சமய நிகழ்ச்சிகளில் முக்கிய பங்காற்றிய சமயத் தொண்டருமாவார்.

அன்னாரின் பிரிவால் துயருறும் அவரது குடும்பத்தினருக்கும் குறிப்பாக அவரது கணவருக்கும் எனது ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவிப்பதோடு, அன்னாரது ஆன்மா சாந்தியடைய வேண்டுமெனப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

ஒளிகொடுத்த தாயே!

ஊழியர்கள் - ஸ்ரீ கர்ந்தர் அச்சகம், காந்தளகம்.

கல்விக்கோர் கலையரசியாக; மாணவிகளுக்கோர் மாதரசியாக; இனிமை மிக்க இல்லத்தரசியாக; பத்தாவுக்கேற்ற பதிவிரதையாக; உற்றூர், அயலவர், நண்பர்களுக்கோர் லக்ஷ்மியாக ஒளி கொடுத்த தாயே!

காலத்தால் அழியாத கல்விச் செல்வத்தை இளந்தலைமுறைச் செல்வங்களுக்கு அவர்களின் உள்ளங்களில் புத்துணர்வுடன், புரிந்து கொள்ளும் முறையில் வாரி, வாரி வளங்கிய உன்னத-உத்தம - ஆசிரியஜோதி காலத்தால் அழிக்கப்பட்டு விட்டது. "ஷெல்"கள் விழுந்து மரணபயம் காட்டிய வேளையிலும் மனங்கலங்காது, எல்லாம் அவன் செயல் என்னும் மன உறுதியுடன் மாணவிகளின் கல்விச் சேவையினைத் தன் முழுமுச்சாக எண்ணிச் செயற்பட்டும், பல சமய, தொண்டர் ஸ்தாபனங்களில் தம்மை முழுமையாக அர்ப்பணித்து, பல அறிஞர்களின் பாராட்டுதல்களையும் பெற்று, மேலும் ஆர்வத்துடன் இறுதிவரை அயராது உழைத்தவர் திருமதி நித்தியலக்ஷ்மி நல்லைநாதன் அவர்கள்.

அன்புக் கணவருடன் இணைந்து, இளமைக் கனவுகளுடன் எம்மக்களுக்குத் தம்மாலான தொண்டுகளைச் செய்வதற்காய் அல்லும் - பகலும் அரனடி தொழுத கற்பரசியாம் நித்தியலக்ஷ்மியைக் காலன் என்னும் கொடியவன் திடீரெனக் கவர்ந்தானே!

அந்தோ! காலவனின் இக் கொடு விளையாட்டினை யாரிடம் நாம் முறையிடுவோம். காலவனின் கோர விளையாட்டினால் மனம் வெதும்பி, கண்ணீர் சிந்தும் அன்றிரின் அன்புக் கணவனதும், மற்றும் உற்றூர் - அயலவர் - நண்பர்களதும் இதய துன்பத்தினைக் காலம் தான் ஆற்றவேண்டும்.

அரன்தான் அடைந்த திருமதி நித்தியலக்ஷ்மி நல்லைநாதனாக் காய் நாமும் சிரம தாழ்த்தி எம் இதய அஞ்சலியைச் சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

ஆசிரிய சேவையை அலங்கரித்த அழகுமிகு ஆபரணம்

செல்வி மு: சூறுமுகம் B. A. (Dip-in-Ed.)

அதிபர், சைவ மங்கையர் கழகம்,

முள்ளூர் அதிபர், மெதடிஸ்த பெண்கள் பாடசாலை. பருத்தித்துறை;

வார்த்தைகளில் வடிக்க முடியாத சோகத்தோடு இச்செய்தியை வரைகின்றேன். திருமதி நித்தியலக்ஷ்மி நல்லநாதன் காலயனார் என்ற தாங்கொணாத செய்தியைக் கேட்டபோது, ஆங்கிலக் கஃதையில் வரும் பின்வரும் வசனங்கள் என் மனதில் பட்டது, "கேட்பதற்கு கொடுமையான செய்தி. தாரை தாரையாகக் கண்ணீர் சிந்தும் செய்தி" வாழவேண்டிய வயதிலே வரலாறுகி விட்டார். அது எமமை எல்லாம் கண்ணீர் சிந்த வைத்துவிட்டது.

"நித்தி" என்று அன்பாக நண்பர்களாலும், சக ஆசிரியர்களாலும் அன்போடும், ஆசையோடும் அழைக்கப்படும் திருமதி நல்லநாதன் தனித்துவம் நிறைந்த கிடைத்தற்கரிய ஒருவர். அன்பும், அடக்கமும். அறிவும், ஆளுமையும் ஆற்றலும், அஞ்சாமையும் அபரிதமாக உள்ளவர். அன்னாருடன் பல காலமாக பழகும் பாக் கியத்தைப் பெற்றவன் நான், இராமநாதன் கல்லூரியில் அவர் என் மாணவியாக இருந்தார். படிக்கும்போது அறிவுக்கூர்மையும், ஆழ்ந்த புலமையும் உடைய மாணவியாக விளங்கி, எங்களது எதிர்பார்ப்புகளுக்கு எவ்வளவோ பங்கு மேலான மாணவியாக விளங்கினார்கள்.

நான் பருத்தித்துறை மெதடிஸ்த பெண்கள் பாடசாலையின் அதிபராகப் பதவியேற்பதற்குச் சென்றபோது, புன்முறுவல் பூத்த முகத்தோடு என்னை வரவேற்க, என ஒரு பட்டதாரி ஆசிரியையாக முகனின்ற நித்தியை நான் எப்படித் தான் மறக்க முடியும்? அதிபராக நான் கடமையாற்றிய காலத்தில் பல பாரிய பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பதற்கு ஆக்கபூர்வமான பல ஆலோசனைகளைத் தந்து உதவியவர். அவர் ஆசிரியராகக் கடமை ஆற்றிய காலத்தில் கல்லூரியில் நடந்த எல்லா வைபவங்களிலும் தன்னை முற்றுமுழுதும் ஈடுபடுத்திச் செபலப்பட்டார். மாணவிகளுக்கு ஒரு உயர்ந்த-உன்னத எடுத்துக்காட்டாக விளங்கினார்கள். கல்லூரியின் சேவைக்குத் தன்னை அர்ப்பணித்தார். 'கல்லூரியின் ஒரு முக்கிய தூண்' என்றால் அது வெறும் வார்த்தைகல்லலை. அன்னாரின் பரந்த-பண்பட்ட அறிவினால் பயனடைந்தோர் பல்லாயிரக் கணக்கான மாணவிகள். அவர்களில் பலர் இன்று உயர்ந்த பதவிகளில் உள்ளார்கள்.

பத்தாவிற்கேற்ற பதிவிரதை, நான் எவ்வளவோ முயன்றபோதும், தன் கணவருடன் யாழ்ப்பாணத்தில் வசிப்பதற்காக, 1971 ம் ஆண்டு தை மாதம், மாணவர்கள் ஏங்கி நிற்க, ஆசிரியர்கள் அவலப்பட மெதடிஸ்த பெண்கள் கல்லூரியை விட்டு, வேம்படி மகளிர் கல்லூரியில் ஆசிரியையாகச் சேர்ந்தார்கள். என் விருப்பத்திற்கு மாறாக அவர்கள் மாறிச்செல்ல அனுமதித்தேன். அது மெதடிஸ்த மகளிர் கல்லூரிக்குப் பேரிழப்பாகியது. வேம்படி மகளிர் கல்லூரிக்குப் பெரும் பேருகிற்று.

அன்னாரின் மறைவு அன்புக் கணவருக்கும், இனத்தவர்களுக்கும் ஒரு பேரிடி; நித்தியின் அநேக சினேகிதர்களுக்கு ஈடுசெய்ய முடியாத இழப்பு' அன்னாரின் மாணவிகளுக்கு வார்த்தைகளால் சொல்ல முடியாத பேரிழப்பு.

அன்னாரின் ஆத்மா சாந்தியடையப் பிரார்த்திப்போம்.

நினைவில் நிறைந்த நித்தியலட்சுமி

திருமதி சரஸ்வதி பிறைகுடி

வாடாத புன்முறுவல் சாந்தமான வதனத்தில் தவழ, கருணை பொழியும் கண்களுடனும், மங்களகரமான தோற்றத்துடனும் எம்மடையே நடமாடிய நித்தியலட்சுமி இன்று அமரத்தவம் அடைந்துவிட்டார். காட்டில் நிற்கும் சந்தன மரம் உன் மணத்தினால் சுற்றாடலைத் தூய்மையடையச் செய்வது போல் தன் சிறந்த பண்பினால் எம்மையெல்லாம் தூய்மையடையச் செய்த லட்சுமி மறைந்து விட்டார். எத்தனையோ விளக்குகளை ஏற்றி வைத்த ஒளியிளக்கு அணைந்துவிட்டது. கலங்கரை விளக்கம் போல் எல்லோருக்கும் வழிகாட்டியாகத் திகழ்ந்தவர் இன்று புகழுடம்பு எய்திவிட்டார். வாழ்க்கை ஒரு கனவைப் போன்றது என்று வேதாந்திகள் கூறுவர். ஓர் இனிய கனவு வெகு சீக்கிரத்தில் முடிந்துவிட்டதையெண்ணி வருந்துவதைத் தவிர எம்மால் செய்யக்கூடியது யாது?

பல்கலைக்கழகத்தில் பயின்ற நாட்களில் நாங்கள் அறிமுகமாகோம். ஆனால் பின்பு 1972 ம் ஆண்டில் நான் வேம்படி மணிரீ கல்லூரிக்கு மாற்றலாகி வந்த பின்பு தான் எனக்கு அவருடன் நெருங்கிய தொடர்பு ஏற்பட்டது. “நல்லாரோடிணங்கியிருப்பதுவும் நன்று” என்ற முதுரைக்கணங்க நல்லவராகிய அவரது நட்பைப் பெற விழைந்தேன். அன்றுதொட்டு இன்றுவரை எங்கள் நட்பு வளர்ந்து முழுமையடைந்துள்ளது.

“நகுதற் பொருட்டன்று நட்டன் — மிகுதிக்கண்

மேற் சென்றிடித்தற் பொருட்டு”

என்ற வள்ளுவரின் வாக்குக்கிணங்க ஒரு சிறந்த நண்பராகத் திகழ்ந்து, எம்மை இடித்துரைத்து நல்வழிப்படுத்திய பண்பாளர் அவர். எனக்கு மட்டுமல்லாமல் தன்னுடன் பழகிய யாவருக்குமே நண்பராக விளங்கியவர்.

அவர் ஒரு சிறந்த கர்மயோகி. அவரது குணநலனை விளக்குவதற்கு மிகப் பொருத்தமானதென நான் கருதும் சமஸ்கிருத சுலோகம் ஒன்றை இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

‘ஸம்பத்தௌ ச விபத்தௌ ச

மஹதரம் ஏக ரூபதா’

மேலானவன் இன்பத்திலும் - துன்பத்திலும் ஒரே தன்மையுடையவனாய் இருக்கிறான்; இச் சுலோகத்தில் குறிப்பிடப்பட்ட மேலான பண்பு அவரிடம் இருந்தது. இன்பம் வந்தவிடத்து தனக்கு திகர் யாருமில்லை என்று இறுமாப்படைய மாட்டார்; துன்பம் தோர்ந்தபொழுது இடிந்துபோய்விட மாட்டார். திரண்டையும் நிச்சனமாக ஏற்றுக் கொள்ளும் உயர்ந்த சுபாவம் அவருடையது.

“நீறெருடம் தளம்பாது” என்பர். உயர்குடிப் பிறப்பு, சமுதாய அந்தஸ்து, கல்வியறிவு, செல்வம் ஆகிய கொடைகள் யாவும் வாய்த்திருந்த போதிலும் அவர் ஒருபொழுதும் தற்பெருமை கொண்டதில்லை. சமயம், அரசியல், பொருளியல், கல்வி ஆகிய எல்லாத் துறைகளிலும் அவருக்கு ஆழ்ந்த அறிவு இருந்தது. இவை சம்பந்தமாக அவருடன் உரையாடுவதை ஒரு பெரும்பேராக நான் கருதினேன், அவருடைய கருத்துக்கள் எப்போதும் தெளிவாகவும், ஆணித்தரமாகவும் இருக்கும். எவ்வித அகம்பாவமும் இன்றி எமக்குத் தெரியாதவற்றை விளங்க வைப்பார். தனது கருத்துக்களை வலியுறுத்த புராணக் கதைகளை எடுத்தாள்வது அவரது வழக்கம். நாவன்மையில் அவருக்கு நிகர் அவரேதான். காலைப் பிரார்த்தனைகளில் அவரது சொற்பொழிவு இடம்பெற்றால் அன்று மாணவரும், ஆசிரியரும் மிக ஆவலோடு திரண்டு வந்திருப்பதைக் காணலாம். சங்கீத அறிவிலும் அவர் சளைத்தவரல்லர். கல்லூரியில் நடைபெற்ற கதம்ப நிகழ்ச்சியில் வில்லுப்பாட்டு நிகழ்த்த மாப்பிள்ளை வேடத்தில் மேடையில் தோன்றியபோது அரகோஷத்தால் மண்டபம் அதிர்ந்தது. ஆசிரிய சங்கச் செயலாளராக, இந்துமா மன்றத்தின் பொறுப்பாசிரியராக, பாடசாலை அபிவிருத்திச் சங்கத்தின் செயலாளராக, நூல் நிலையப் பொறுப்பாசிரியராக என் றெல்லாம் அவர் கல்லூரியில் வகித்த பதவிகளை அடுக்கிக் கொண்டே போகலாம். கல்லூரிக்கு வருகை தரும் அறிஞர்களை வரவேற்க, மாணவருக்கு வித்தியாரம்பம் செய்க்க, பட்டிமன்றங்களை நடாத்தி வைக்க எல்லாவற்றுக்குமே திருமதி நல்லநாதன் தான்.

ஆசிரியப் பணியில் ஒப்புமை சொல்ல முடியாத அளவுக்கு உயர்ந்து விளங்கினார். அவரது கல்விப்பணி பற்றி எழுதும்போது பாரதத்தில் இடம்பெற்ற ஒரு குறுவன் கதை என் றிவைவுக்கு வருகிறது. துரோணர் ஒரு சிறந்த குரு. ஆனால் அவரை மாணசீகமாக வழிபட்டு வில்வித்தை பயின்ற ஏகலைவனிடம் அவனது பெருவிரலையே தட்சணையாகக் கேட்கிறார். அவன் வில்வித்தையில் மேம்பட்டுவிடக் கூடாதென்பதற்காக, அதே துரோணர் துருபதனைச் சிறைப்பிடித்துத் தருமாறு கேளரவ, பாண்டவர்களை வேண்டுகிறார். இங்கும் சுயநலமே முன்னிற்கின்றது. ஆனால் நித்தியலட்சுமி ஆற்றியதோ தன்னலமற்ற சேவை. ‘கடமையைச் செய், பலனை எதிர்பாராதே’ என்பது அவரது கொள்கை. மிகுந்த சிரமத்துடன் மாணவருக்குக் கல்வி போதிப்பார். மாணவர்கள் அனைவருமே அவருக்குக் குழந்தைகள் தாம். பிள்ளை என்று அவர் மாணவரை அழைத்தால் அக்குரலில் தாயின் பாசம் தொனிக்கும். பாடங்களில் குறைந்த மாணவர்களை வீட்டுக்கு அழைத்து பாடம் போதிப்பார். அயலவர்களின் பிள்ளைகளுக்குப் பாடம் போதிக்கவும் அவர் பின் நிர்க்கவில்லை. இவை யாவும் தன்னலமற்ற சேவைதான்.

சமயத்தில் அவருக்கு அதிகமான ஈடுபாடு இருந்தது. சைவசித்தாந்தத்தை அவசிய ஆராய்வதில் அவருக்கு அதிக ஆர்வம் இருந்தது. எங்களுடன் அக்கருத்துக்கள் பற்றி விவாதிப்பார். ஆனால் தமது நம்பிக்கைகளையோ, கொள்கைகளையோ மற்றவர்கள் மீது திணிக்க முயன்றதில்லை. தீட்சை பெற்று சமயாசாரத்தை ஒழுங்காகக் கடைப்பிடித்தார். அகநிலைத் தியான வழிபாட்டையும், ஈசக வழிபாட்டையும்

யும் எமது கல்லூரியில் அறிமுகப்படுத்தி வைத்த பெருமை இவரையே சாரும். "யாம் பெற்ற இன்பம் பெறாக இவ் வையம்" என்ற பொன்மொழிக்கிணங்க தாமும் நல்வழியில் நின்று பிறரையும் நல்வழிப்படுத்தினார். அவரைப் போலவே அவரது கணவரும் சமயத் துறையில் நாட்டம் கொண்டிருந்தமை அவருக்குக் கிடைத்த ஒரு பெரும் பேருகும். கணவனும் மனைவியுமாக நல்ல ஞானசம்பந்த ஆதினத்தின் சமயப்பணியில் பங்குபற்றினர். சமய வாழ்க்கையில் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தப்பாதினும், அவர் தமது இல்லறக் கடமைகளிலிருந்து வழுவ விடவில்லை. கணவனின் கருத்துணர்ந்து பணிபுரியும் சிறந்த இல்லத்தரசியாகவும், பாசமுள்ள சகோதரியாகவும், உற்ற நண்பராகவும் விளங்கினார்.

"கல்வி கரையில், கற்பவர் நாட்சில" என்பது முற்றிலும் உண்மை. கல்வியில் டிப்ளோமா பரீட்சையில் நிறமைச் சித்தியெய்தி, முதுமாணிப் பரீட்சையிலும் தேர்ச்சிபெற்று, தமது ஆய்வுக்கட்டுரையைச் சமர்ப்பிக்க எண்ணியிருந்தவேளையில் காலன் அவரைக் கவர்ந்து விட்டான். கைக்கெட்டியது வாய்க்கெட்டவில்லை.

கடந்த சில ஆண்டுகளாக உடல் நலக் குறைவு அவரை வாட்டியபோதும் அவர் நலிவுறவில்லை. கட்சி, கட்சி கடரும் பொன் போல அவர் மேன்மேலும் தன்னலமற்ற தியாக சேவையில் ஈடுபட்டார்.

"குடம்பை தனித் தொழிய்புள் பறந்தற்றே
உடம்பொடு உயிருடை நட்பு." — குறள்

உடற்கூட்டை விட்டு உயிர் பறந்து விடுவது இயற்கை என்பதை நினைவுபடுத்தி, எம்மனத்தை ஓரளவு சாந்தப்படுத்த முனைகிறோம். ஆனால் முடியவில்லை; அவர் குறிஞ்சி மலரைப் போன்றவர்; குறிஞ்சிப்பூ மலர்வது பன்னிரு வருடங்களுக்கு ஒருமுறை. இனி ஒரு நித்தியாட்சமி மலர்வது எப்போது?

அவரது ஆத்மசாந்திக்காக இறைவனைப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

நல்லாரிணக்கத்துக்கு ஏற்பட்ட நட்டம்

திரு. ந. சபாரத்தினம் அவர்கள்
முன்னாள் அதிபர், யாழ். இந்துக்கல்லூரி,
பிரதம ஆசிரியர் "ஈழநாடு"

நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோவிலில் நல்லைநாதன் தம்பதிகள் சுவாமி தரிசனம் செய்யும் காட்சி பக்தி சுவை ஊட்டும் காட்சி. அவர்களின் தோற்றம் ஒருவித அர்த்த நாரீஸ்வரம் என்று கொள்ளும் வகையில் அமைந்தது.

"தெய்வம் உண்டென்றிரு, தெய்வம் ஒன்றென்றிரு" என்ற திருவாக்கைத் தங்கள், தாரக மந்திரமாகக் கொண்டு வாழ்வதற்கு ஒத்த கல்வியும், ஒத்த பண்பும் அவர்களுக்கு உறுதுணையாகவிருந்தது.

மறைந்த நித்தியலட்சுமி நல்லைநாதனை, அவருடைய அருமைச் சகோதரன் யாழ். பல்கலைக்கழக பதிவாளர் திரு. வி. என். சிவராஜா மூலமே நன்கு பழகும் வாய்ப்பு எனக்கிருந்தது. அவரைத் தேடிப்போன போதெல்லாம் தங்கையின் அகத்தின் அழகு முகத்தில் மலர்ந்தது.

கல்விக்கும், நாட்டின் நிர்வாகத்திற்கும் உழைக்கும் இக்குடும்பத்தினர் அனைவரும் நல்லவர்கள் மட்டுமல்ல, வல்லவர்களானதால் பணியின் திறமை சிறந்தது.

வாழ்க்கையின் பயனைக் குறிப்பிடும் பட்டினத்தடிகள் பாட்டு ஒன்றில் 'நல்லாரிணக்கம்' நின் பூசை என்பதற்கு முன் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வகையில் நித்தியலட்சுமியின் சடுதி மறைவு நல்லாரிணக்கத்திற்கு ஏற்பட்ட நட்டமாகிறது.

பல்லாசிரம் குடும்பங்களுக்கு ஒளிவிளக்காய் அமைந்த ஆசிரியப் பெருந்தகை வீட்டுக்கு மட்டுமல்ல, நாட்டுக்கே ஒரு நித்தியலட்சுமியாய் விளங்கினார்.

அவரின் ஆன்மா சாந்திபெற அனைவரும் பிரார்த்திப்போமாக.

மாங்கையருள் மணிவிளக்கு

செல்வி பத்மாசனி ஆறுமுகம்

கல்விப் பணிப்பாளர், மன்னூர். முன்னாள் அதிபர், வேம்படி மகளிர் கல்லூரி.

திருமதி நல்லைநாதன் நித்தியலக்ஷ்மி அவர்களுடன், நான் வேம்படி மகளிர் கல்லூரியில் அதிபராக இருந்த பத்து ஆண்டுகளும் மிகவும் நெருக்கமாகப் பழகும் பெரும் பேற்றைப் பெற்று இருந்தேன். நித்தி அவர்கள் மிகவும் நம்பிக்கைக்குரிய நண்பர், கீழ்ப்படிவுள்ள தலை சிறந்த ஆசிரியர். நான் வேம்படி மகளிர் கல்லூரியில் அதிபராக இருந்த காலத்தில் இதை நன்கு உணரக்கூடியதாக இருந்தது.

நித்தி ஒரு லட்சியவாதி என்று கூறினால் அது மிகையாகாது. புன்முறுவல் பூத்த முகத்துடன், என்றும் எவருக்கும் காட்சி தந்தார். "ஒருவர் சிரிக்கும்போது மற்றவரும் சிரிக்கிறார், எல்லாரும் சிரிக்கிறார்கள். சிரிப்புகள் குவிக்கின்றன" என்பது ஒரு ஆங்கிலக் கவிதை. நித்தியை நினைக்கும்போது புன்முறுவல் ரூபகத்தில் வருகிறது. புன்முறுவல் பூத்த முகத்தால் எல்லாரினது முகங்களிலும் புன்முறுவல் பூக்க உதவினார்.

அன்னார் அமைதியானவர், அடக்கமானவர், ஆடம்பரமற்றவர், வசதி படைத்த குடும்பத்திலிருந்து வந்தபோதும், மிகவும் பணிவாக நடந்துகொள்ளுவார். ஆசிரியர்களுக்கு அவரை ஒரு உதாரணமாகச் சொல்லலாம். ஆசிரிய சேவைக்கென்றே தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொண்டவர். தான் கற்பிக்கும் பாடங்களைத் தெளிவாக அறிந்திருந்தார். மிகவும் தெளிவாகவும், இலகுவாகவும் மாணவர்களுக்கு விளக்கினார். மாணவர்களும் அவர்மீது மட்டற்ற மதிப்பு வைத்திருந்தார்கள். மாணவிகளிடம் அவருக்கு அளவு கடந்த அன்பு. அவர்களும் விசுவாசமாக நடந்து கொண்டார்கள்.

நித்தி அவர்களிடம் எந்த வேலையையும் நம்பிக் கொடுக்கலாம். எந்த வேலையையும் தட்டிக் கழிக்காமல் மிகவும் சிறப்பாகச் செய்து முடிக்கும் வல்லமை அவருக்கிருந்தது. தனது வேலையை மிகவும் கச்சிதமாகவும், கட்டுப்பாட்டுடனும் செய்யும் ஆற்றல் அவருக்கிருந்தது. அவர் கல்லூரியில் சைவ சமயம் சம்பந்தமான சகல வேலைகளுக்கும் பொறுப்பாக இருந்தார். அவர் தலைசிறந்த முறையில் தன் பங்களிப்பைச் செய்தார். தான் ஒரு சிறந்த சைவசமயி என்பதை வாழ்ந்து காட்டினார். கல்லூரியில் நடக்கும் கலை நிகழ்ச்சிகளிலும் அவர் பொறுப்பாக இருந்தார். இந் நிகழ்ச்சிகள் பலரினதும் பாராட்டைப் பெறும் வகையில் நடத்திய பெருமை அவருக்குண்டு.

வேம்படி மகளிர் கல்லூரியில் படிக்கும் பிள்ளைகளால் மிகவும் விரும்பப்படும் ஓர் ஆசிரியராக அவர் நீண்ட காலமாக இருந்தது எல்லோரினதும் கவனத்தை ஈர்ந்

தது: அவர்கள் மாணவியருக்கு நலமாயும், ஆலோசகராக, வழிகாட்டியாக விளங்கினார் என்று கூறினால் அது மிகையாகமாட்டாது.

திருமதி நல்லிநாதன் ஒரு தலைசிறந்த தமிழ்மகன், சைவசமயத்தில் உருவமாக அமைந்த அருமையான, அன்பு நிறைந்த மனைவி. அவர் தனது கணவன் மீது எவ்வளவு அக்கறை கொண்டிருந்தார் என்பது எனக்குத் தெரியும். அவர் அன்பு நிறைந்த மனைவி. மற்றவர்களுக்கு எடுத்துக்காட்டாக வாழ்ந்தவர்,

குறிப்பிட்டே சொல்லக்கூடிய குலமகள்
கண்டோர் போற்றும் கலைமகள்
கற்பகக் காமினி
தானுறு தவறளி தாராளி மதியொளி
மானுறு விழியாள், மாதவா மொழியாள்.

இணைபிரியாது வாழ்ந்தவர்களை இறைவன் பிரித்துவிட்டான். அம் குறை இழந்து அல்லலுறும் அவர் கணவருக்கு ஆறுதல் சொல்லும் ஆற்றல் எமக்கெல்லை. அன்றாடின் ஆத்ம சாந்திக்குப் பிரார்த்திப்போமாக.

ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி!! ஓம் சாந்தி!!!

உருப்பயமிட்டுக் கழனித் தாசலாக்கிப் புகழ்பு கிளிநொடி நிலைய துயம்மர்
நீர் அருக்கலை புகழ்கினைவிடக் குடிக்குடி காமநாடி புகழி ரிவந காரியக்கிடு 16

அருளும் எந்தாய்!

— பண்டிதர் மயில்வாகனூர்

ஆறணியுஞ் சடைமுடியாய் அம்பலத்தும்
இதயத்தும் ஆடும் அண்ணால்!
நீறணிந்து நின்தாளே நினைந்துருகும்
நியமமுடை நல்லை நாதன்
பேறமிரும் திருமனையார் நித்தியலக்
குமிபெனும் பெட்டி னாரும்
கூறுதிருப் பாதநிழல் வேண்டினராய்க்
குறித்துவந்தார் அருளும் எந்தாய்!

கங்கையணி வேனியனே கண்ணுதலோய்
கழலடைந்தார்க் குதவும் கோவ்!
துங்கமுறும் அழலோம்பி எழுத்தைந்நும்
தினமல்லாம் ஒதும் பாவை-
நங்குலத்து நாணமொடு மடமச்சம்
பயிர்ப்பாடி நலங்கள் மேயார்
தங்குபுகழ் நித்தியலக் குமிபென்னும்
தையல்வந்தார் அருளும் தேவா!

மறையோதி! அழலாடி! மணிகண்டா!
மன்றாடி! கயிலை வாசா!
நிறைவாகக் கலைபயின்ற நித்தியலக்
குமிபென்னும் நேய மங்கை
குறைபகன்ற ஆசிரியை, மாணவகர்
குழைந்தழுது தேம்பி நிற்க
இறைவா! நின் திருவடியே எண்ணிவந்தார்
இடந்தந்தே அருளும் எந்தாய்!

கொண்டானுக் கிளியாராய்க் குலைளக்காய்
நாளெல்லாம் திகழ்ந்த செல்வி
தொண்டாலே உளம்புதுக்கி ஒழுக்கத்தின்
தூய்மையினால் எவரும் போற்றும்
தண்டாத வாய்மையினார் நித்தியலக்
குமிப்பேரார் தையல் நல்லார்
எண்டோனெம் பெம்மானே பாதநிழல்
எண்ணிவந்தார் அருளும் எந்தாய்!

அன்புடையார் அருளுடையார் அறமுடையார்
அகழுவந்தே எவரும் போற்ற
இன்புடனே ஆசிரியப் பணிதாங்கி
எஞ்றெவர் உவப்பு வாழ்ந்தார்
முன்புமலி தங்கேள்வர் உளமுடைய
முட்டிநிறிப் பணிகள் செய்தார்
பொருணவிரும் கொன்றையனே பொற்புதத்தே
புகழ்தந்தே அருளும் எந்தாய்.

உன்மடியில் பூத்த புஷ்பங்களின்

புஷ்பாஞ்சலிகள்

சொல்லிலே உம்மைச் சொல்ல முடியவில்லை — அம்மா
சோகம் எமைவிட்டு விலகவில்லை
கல்லான மனதையும் கரைய வைப்பாய் — உன்
சொல்லாலே சோதனைகள் சோருதம்மா.

வாழ்வில் மாணவருடன் உன்உறவு — அது
வளர்த்தெடுத்த அன்பு தாயுறவு
கணிக்க முடியுமா உன் அன்பு — அதற்கு
காணிக்கை யாகுமா நம் கண்ணீர் முத்து.

பள்ளியிலே நாம் உயர்வகுப்பு — உன்
பாடநேரத்தில் நாம் பாலர் வகுப்பு
துள்ளி விளையாடும் தும்பிகள் நாம் — நீ
தூக்கி வளர்க்காத குழந்தைகளாம்.

தாயினைப் பிரிந்த கன்றுகள் நாம்
தவித்து நிற்கிறோம் தலை சாய்ந்து
சேய்களைப் பிரிந்து செல்வதில் தான்
சேரும் சுகமென்ன சொல்லிடம்மா.

கண்ணீரைப் பொழிந்திடும் காரிகையார் நாம்
கலங்கினும் கணத்திலே நிமிர்கிறோம்
கலங்கோம் கலங்கோம் எதுவந்தபோதும்
காலடி வைப்போம் நீ கால் பறித்த ஐழியிக்.

உயர்தர வகுப்பு விஞ்ஞானமன்ற மாணவிகள்
யா / வேம்படி மகளிர் கல்லூரி

நண்பனாய் - மந்திரியாய்

செல்வி கைலாசபதி பவித்திரா

வேம்படி மகளிர் கல்லூரியில் ஏறக்குறைய பதினைந்து ஆண்டுகள் ஆசிரியையாகப் பணிபுரிந்து, இன்று நம்மை எல்லாம் தவிக்கவிட்டு விண்ணுலகம் புக்கு, அமரராகிவிட்ட திருமதி நல்லநாதன் அவர்களே!

திடீரெனக் கேட்கும் இடியோசைபோல் நம்மையெல்லாம் அதிர்வைத்தது உங்கள் மரணச்செய்தி. நம்ப மறுத்தது நம் நெஞ்சம். 'பொய்யாக இருக்கக்கூடாதா?' என்று வேண்டியது நம் உள்ளம். அன்புடைய - பண்புடைய - அறிவுள்ள - ஆற்றல் மிக்க ஆசிரியையை இழந்துவிட்டோமே என்று அல்லல் உற்றது இதயம். என்ன செய்வோம்? ஏது செய்வோம் என்று ஏங்கியது இதயம். படிப்பறிவித்த ஆசானுக்குப் பாவால், பூவால், கண்ணீரால் நம் இறுதி அஞ்சலியை யாவது செலுத்துவோம் என்றே இங்கு விரைந்தோடி வந்தோம்.

நாம் அறிந்தவரை வேம்படி மகளிர் கல்லூரி வரலாற்றிலே கடமையில் இருந்தபோதே நம்மைக் கதறவிட்டுப் பிரிந்து ஏகிய ஆசிரியை நீங்களே. பிணக்கோலத்திலே உங்களைக் காணும்போது, ஆசிரியையாகிய உங்கள் அருமை, பெருமையெல்லாம் எம் கண்முன்னே விரிகின்றது. வகுப்பறையில் அன்பொழுகப் பேசும் ஆசிரியையாய், மேடையிலே கேட்போரைக் கவரும் நாவன்மை மிக்க பேச்சாளராய், மொழிபெயர்ப்பாளராய், சைவ சித்தாந்தத்தில் ஊறித் திளைத்த கருத்தாளராய், வஞ்சமில்லா நெஞ்சுடைய குழந்தைபோல் கையசைத்துக் கண் சிமிட்டிக் கவினுறப் பேசும் 'கலியுக ஊர்வசியாய்' - பல காட்சிகள் தோன்றுகின்றன. சாந்தமும், பொறுமையும், அமைதியும் கொண்ட நீங்கள் மாணவரைக் கடிந்து பேசியதை, கண்டித்ததை நாம் காணவும் இல்லை; கேட்கவும் இல்லை. உயர்தர மாணவர்க்குப் பொருளியலைப் பொருள் உணரக் கற்பிக்க இனி நீங்கள் இல்லையே! ஏங்குகின்றது எம் உள்ளம். பாரதியின் பாட்டுப்போல் வேம்படி மாணவர்க்கு நீங்கள் 'நண்பனாய், மந்திரியாய், நல்லாசிரியனுமாய், பண்பிலே தெய்வமாய்' பல ரகமாய்த் திகழ்ந்தீர்கள். நீங்கள் செய்த சேவைக்கு நம்மால் என்ன கைம்மாறு செய்ய முடியும்?

'நித்திய'மாம் நீங்கள் அநித்தியமாம் இவ்வுலக வாழ்வினையே வெறுத்து விண்ணுலகம் சென்றுவிட்டீர்கள். எனவே நம் கண்களில் தேங்கி நிற்கும் கண்ணீரையே அஞ்சலியாக்கி, உங்கள் ஆன்மா 'வேண்டுதல் வேண்டாமை இலான் அடிசேர்ந்து' என்றும் அமைதியுற்று சாந்தி அடைய வேண்டும் என்று வாழ்த்துகின்றோம், வழத்துகின்றோம்.

— வணக்கம் —

தெய்வமகள் நீயம்மா!

அழுக்கற்ற தூயமனம்
அன்புகனி நாவடக்கம்
அணிகலனாய்க் கொண்டிருந்த
ஆசிரியை நீயம்மா
வழுக்குகின்ற மாணவரை
வார்த்தையால் நீமடக்கி
வாழ்க்கைக்கு ஒளியூட்டும்
வழிகாட்டி நீயம்மா.

தெள்ளு தமிழ்க்காவியங்கள்
தெவிட்டாத இலக்கியங்கள்
தெரிந்தறிந்த சிந்தையுள்ள
தெய்வமகள் நீயம்மா,
பொருளியலின் -

பொருள் நயத்தைப்
பொக்கிசமாய்த் தொகுத்தே
வரி வரியாய் விளங்கவைத்த
வல் ஆசான் நீயம்மா.

வேட்டுக்கள் பல கேட்டும்
வெம்பாத வேம்படி - இன்று
வாட்டமடைந்ததம்மா - உன்
வண்ணமலர் மூடக்கண்டு
காலக் கொடுமையினால்
கலங்கித்தினம் சாகையிலே
- உன்னை
கூடுவிட்டு எடுத்துவிட்டான்-நீ
கும்பிடும் இறைவனவன்.

கும்பிட்ட தெய்வம் உன்னை
குற்றையிராய்ப் பார்க்கவில்லை
- உன்
அடிதொழுத எம்மையெல்லாம்
அழவைத்துப் பார்க்குதம்மா,
வையத்துள் வாழ்வாங்கு
வாழ்பவன் வானுறையும்
தெய்வம் என எமக்கு
தெரியவைத்தாய் நீயம்மா.

வணிக மன்ற மாணவிகள்
யாழ்-வேம்படி மகளிர் கல்லூரி.

வேம்படி மகளிர் கல்லூரி
 அதிபர் - ஆசிரியர்கள் - மாணவிகளின்

இரங்கற்பா.

காற்றுடனே காற்றாய் நீ கலந்துவிட்டாய் என்றசெய்தி
 நேற்றுநாம் கேட்டபோது நமப முடியவில்லை
 கூற்றுவனும் உனதுயிரைக் கொண்டேகி விட்டானோ?
 ஏற்குமோ அவன்செய்கை? என்ன அநியாயம் இது?

நேற்றுவரை நம்முடனே இதமாகப் பழகியநீ
 இன்று இல்லை என்றால் என்ன கொடுமை இது?
 "காலனுக்குக் கண்ணில்லை" கூற்றுஇது மெய்யே
 கண்ணிருந்தால் உன்னுயிரைக் கவர்ந்தும் இருப்பானோ?

அன்புடனே பண்பும் ஆற்றலுடன் அறிவும்
 இணைந்தொன்றாய் உருவெடுத்த ஆசிரியையாகி
 பலகாலம் வேம்படியில் பணிபுரிந்தே நீயும்
 கல்வியெனும் சுடர்விளக்கை ஏற்றிவைத்தாய் அம்மா.

சவித் தலைமுடித்துச் சிங்காரப் பொட்டுமிட்டு
 கோல உடையணிந்து, கொண்டையில் பூவைத்து
 சித்திரத் தேர்போலே பவனிவரும் காட்சி இன்றும்
 கண்ணெதிரில் தோன்றி யெமைக் கலக்கமுற வைக்குதம்மா.

குடத்துவிளக் காயிருந்து, பொறுமையாய் அன்புடனே
 ஒழுக்க நெறிகாட்டி, மாணவரை வழிப்படுத்தி
 பாசமுடன் பேசினம்மை மகிழவைத்த நீஇன்று
 பேச்சற்றிருத்த லெமைப் பேதலிக்கச் செய்யுதம்மா.

அதிர்ச்சிதரும் உன்பிரிவால் ஏங்குகின்றோம் அம்மா!
 உணர்சிமிக்கு உள்ளங்கள் குமுறுகின்ற தம்மா!
 வாயினிலோ வார்த்தைகளும் வருகுதில்லை யம்மா!
 கண்ணீரால் அஞ்சலியை செலுத்துகின்றோம் அம்மா!

தொல்லைதரு மிவ்வுலக வாழ்வினையே வெறுத்து
 எல்லையில்லாப் பேரின்ப வாழ்வினையே விழைந்து
 விண்ணுலகம் சென்றுவிட்ட நித்தியா உனக்கே
 நித்தியாஞ் சலிசெய்தோம், ஏற்றிடுவாய் உவந்தே!

வாழ்க்கை வரலாறு

வடமாகாணத்தின் மூளை என வர்ணிக்கப்படும் வடமராட்சியில் தூயோர் போற்றும் துன்னுலை என்னும் கிராமத்தில், குடிப்பெருமை, குலப்பெருமை, குணப்பெருமை மிக்க குடும்பத்தில் தோன்றிய வேலுப் பிள்ளை நடராசா ஆசிரியர் அவர்களுக்கும் நல்லபிள்ளை என்ற நற்குணம் வாய்ந்த தம்பதிகளின் இரண்டாவது பிள்ளையாகவும், முதற் பெண்பிள்ளையாகவும் 1940 ஆம் ஆண்டு சித்திரை மாதம் 24 ஆம் திகதி பிறந்தார். நீண்ட இடைவெளிக்குப் பின் பிறந்த முதற் பெண்பிள்ளை ஆனபடியால் மிகவும் செல்வமாக வளர்க்கப்பட்டவர், இருந்தும் சிறுவயது முதலே கண்ணியத்தோடும், கட்டுப்பாடோடும் வாழ்ந்து வந்தவர். நான்காவது வயதை அடைந்தவுடன் பருத்தித்துறை மெதடிஸ்த பெண்கள் கல்லூரியில் விடுதியில் சேர்க்கப்பட்டார். சிறுபிள்ளையாக இருந்தபோதே தாய் தந்தையரையும், சகோதரர்களையும் விட்டுப் பிரிந்து தனியாக விடுதியில் விடப்பட்டபோதும் தந்தையும் தமையனாரும் அடிக்கடி போய்ப் பார்த்து வருவதுண்டு. மிகத் திறமையாகக் கல்விகற்றுப் பல பரிசுகளையும் பெற்று 1955 ஆம் ஆண்டு எஸ். எஸ். சி. வகுப்பில் மிகவும் திறமையாகச் சித்தி அடைந்து, படிப்பித்த ஆசிரியர்களின் நன்மதிப்பையும் பாராட்டையும் பெற்றார்.

1956 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் பல்கலைக்கழக பிரவேச வகுப்பில் இராமநாதன் கல்லூரியில் சேர்க்கப்பட்டு, விடுதியிலும் அனுமதிக்கப்பட்டார். இக் கல்லூரியில் அன்று அதிபராக இருந்த திருமதி பிள்ளை அவர்களினதும், முகாமையாளர் பேரறிஞர் திரு. சு. நடேசபிள்ளை அவர்களினதும் அபிமானத்தை அபரிமிதமாகப் பெற்ற மாணவியாகத் திகழ்ந்தார்.

1957 ஆம் ஆண்டு நடந்த பல்கலைக்கழகப் பிரவேசப் பரீட்சையில் திறமையாகச் சித்தி அடைந்தார். இதே ஆண்டில் தமையனார் சிவராசா பெரும்பாக இறைவரி உத்தியோகத் தெரிவில் திறமையாகச் சித்தி அடைந்து அரசாங்க சேவையில் சேர்ந்தார்.

1958 ஆம் ஆண்டு இனக்கலவரம் நடந்தபடியால் பல்கலைக்கழகத் திற்கு அனுப்புவதா விடுவதா என்ற பிரச்சனை தாய் தந்தையருக்கு ஏற்பட்டது. 1958 ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்

[The text in this section is extremely faint and illegible due to low contrast and blurring. It appears to be a multi-paragraph document.]

தில் சேர்ந்தார். துணைவேந்தர் பேராசிரியர் உயர்திரு. க. வித்தியானந்தன், காலஞ்சென்ற பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளை போன்ற பெரியார்களின் நன்மதிப்பைப் பெற்ற மாணவியாகக் கல்வி பயின்று வந்தார். "ஹில்ல்டா ஓபயசேகரர்" விடுதியில் பொறுப்பாளராக இருந்த பேராசிரியை செல்வி. மதியாபரணம் அவர்கள், எடுத்துக்காட்டாகச் சொல்லக்கூடிய மாணவியாகத் திகழ்ந்தார். தப்பாமல் தமிழ்நூல்கள், சமயநூல்கள் பல வாசித்துத் தமிழறிவையும், சமய அறிவையும் பெருக்கிக் கொண்டார், 1961-ம் ஆண்டு பங்குனிமாதம் பட்டம் பெற்றுப் பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து வெளியேறினார்.

அன்று பெண்களும் நிர்வாக சேவைக்கு அனுமதிக்கப் பட்டிருந்தால் நிர்வாக சேவையில் - கணவனைப்போல், தமையனைப்போல் உயர் பதவிகளை அலங்கரித்து இருப்பார்.

1961 மே மாதம் தனது இருபதாவது வயதில் பருத்தித்துறை மெதடிஸ்த கல்லூரியில் ஆசிரியராக நியமனம் பெற்றார். அங்கு அதிபராக இருந்தவர், இவர்மீது இருந்த மிகுந்த நம்பிக்கையில் எடுத்த எடுப்பிலேயே பல்கலைக்கழக பிரவேச வகுப்புகளுக்குச் சரித்திரம், தமிழ் ஆகிய பாடங்களைப் படிப்பிக்கும்படி பணித்தார். தலைசிறந்த ஆசிரியை என்ற பாராட்டைப் பெற்றார். இறுதிவரைக்கும் அந்த நற்பெயரை நிலைநாட்டியது அவரது தனிப் பெரும் சாதனையாகும்.

1967 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 24 ஆம் திகதி உயர்குடிப் பிறந்த கனகநாயகம் தம்பதிகளின் மகனும், இலங்கை நிர்வாக சேவையில் உயர் பதவியைச் சீரோடும், சிறப்போடும் வகித்த நல்லைநாதனை திருமணம் செய்தார். கோலாகலமாக நடந்த திருமண வைபவத்தைத் தொடர்ந்து இல்லறம் இனிது நடந்தது. பிள்ளைகளில்லாக் குறை இருந்தபோதும் இருவரினதும் இறைபக்தி அக்குறையைக் குறையாகக் கருத இடமளிக்கவில்லை. சமயத்தொண்டிலும், சமூகத் தொண்டிலும் காலம் கடந்தது.

மெதடிஸ்த கல்லூரி அதிபர், ஆசிரியர்கள், மாணவிகள் துக்கப் பட்டபோதிலும் 1971 ஆம் ஆண்டு கணவர் யாழ்ப்பாணத்திற்கு உத்தியோகம் மாறிவந்தபோது வேம்படி மகளிர் கல்லூரியில் ஆசிரியராக இடமாற்றம் பெற்று வந்தார். பல்கலைக்கழகப் பிரவேச வகுப்புகளுக்கு பொருளியல், இந்து நாகரிகம் ஆகிய பாடங்களைக் கற்பித்தார். இந்தக் கல்லூரியில் ஆசிரியராக அவர் ஆற்றிய சேவை அளப்பரியது. இக்காலத்தில் கணவனுடன் பல பொது வைபவங்களிலும், பரிசளிப்பு விழாக்

களிலும் பிரதம விருந்தினராகக் கலந்து சிறப்பித்தார். வேம்படி மகளிர் கல்லூரியில் அவர் வகித்த பதவிகள் கணக்கிலடங்கா. பட்டப்படிப்பின் பின் டிப்ளோமா பரீட்சையில் விசேட சித்திபெற்று முதுமாணிச் (M.A.) பரீட்சையிலும் விசேடமாகச் சித்தியடைந்து 'சைவசித்தாந்தமும் கல்விக் கோட்பாடுகளும்' என்ற ஆய்வுக் கட்டுரையை மிகவும் உயர்ந்த தரத்தில் எழுதிக் கொண்டிருந்தார். சமயப் பணியிலும் தம்மை முழுதாக ஈடுபடுத்திக் கொண்டார்.

தனது சகோதரங்களின் கல்வியில் அதிக அக்கறை காட்டினார்கள். அவரின் அடுத்ததம்பி பாலசுப்பிரமணியம் இன்று ஓமானில் தொலைத் தொடர்பு பொறியியலாளராகக் கடமை ஆற்றுகிறார். பாலகிட்டுன்ன ஹாவாய் பல்கலைக்கழகத்தில் M. S. C. Phd. பட்டங்கள் பெற்று இன்று கனடா பல்கலைக்கழகத்தில் பேரோடும் புகழோடும் பெரும் பதவி வகிக்கின்றார். வீமவேற்பிள்ளை இங்கிலாந்தில் பொறியியலாளராகப் பொறுப்புள்ள பதவியில் இருக்கின்றார். சச்சிதானந்தமூர்த்தி லாவோசில் ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் பொறியியலாளராகப் பதவி வகிக்கின்றார். திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி இங்கிலாந்தில் பொறியியலாளராகக் கடமையாற்றுகின்றார். விக்கினேஸ்வரப்பிள்ளையார் பொறியியல் படிப்பை இங்கிலாந்தில் முடித்துக்கொண்டு கனடாவில் கடமையாற்றுகின்றார். சகோதரி சரஸ்வதி பல்கலைக்கழகத்தில் பட்டம் பெற்று, ஞானசாரிய கல்லூரியில் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றுகின்றார். பகவதி இனிய இல்லற வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டுள்ளார்.

சமூகப்பணி, சமயப்பணி, கல்விப்பணி ஆகியவற்றிற்காகத் தன்னை அர்ப்பணித்திருந்த வேளையில் அவர் இறைவனடி சேர்ந்து விட்டார்.

அன்னரின் ஆத்மா சாந்தி அடைவதாக!

ஓம் த்ரயம்பகம் யஜாமஹே
சுகந்திம் புஷ்டி வர்த்தனம்
உர்வாருகமிவ பந்தனாந்
ம்ருத்யோர் முகூய மாம்ருதாத்.

என் நினைவுகள்

இருபது ஆண்டுகள் இல்லறம் இனிது நடாத்தி, இறைவனடி சேர்ந்த என் இல்லத்தரசி, இருபது ஆண்டுகளும் என்னுடன் இணை பிரியாது வாழ்ந்தவர். அன்பே உருவான அவர், அனைத்து விடயங்களிலும் என் நன்மைக்கு முக்கியத்துவமும் - முதன்மையும் கொடுத்து வாழ்ந்து வந்தவர். கணவனே கண்கண்ட தெய்வம் என்று வாழ்ந்து காட்டியவர். எத்தனையோ எண்ண அலைகள் அலைமோதுகின்றன. எதனைச் சொல்வது? எதனை விடுவது...?

காலையில் எழுந்தவுடன் குளித்து, பூசை அறையில் என் பக்கத்திலிருந்து அனுட்டானம் பார்த்தபின் ஒன்றாக ஹோமம் செய்வார். அதன்பின் தியானம், வேதங்கள், தேவாரங்கள் ஒதி, பூச்சுடி, தீபம் காட்டி வணங்கி நிற்கும்போது குடும்பத்தின் நலம் வேண்டிப் பிரார்த்தித்து நிற்கும் மகா பக்தையாக, மங்கலம் பொங்கக் காட்சியளிப்பார். பூசை அறையிலிருந்து வெளிவந்து ஏனைய வேலைகளைக் கவனிப்பார். காலையில் கல்லூரிக்குப் புறப்பட்டுப் போகும் எழில்மிக்க கம்பீர்யத்தோற்றம் என் முன் நிழலாக நின்றாடுகின்றது. தனது கொண்டையில் வைக்கும் மலர்களை தெய்வங்களின் முன்வைத்துச் சூடுவது வழக்கம்.

மாலையில் கல்லூரியிலிருந்து வீடு திரும்பும்போது, தவறாமல் ஏதாவது ஒரு சிற்றுண்டி வாங்கி வந்து எனக்குத் தருவார். காலையில் நான் வேலைக்குப் போகும்போது வாசல் வரை வந்து வழியனுப்பி வைப்பது வழக்கம். மாலையில் வீடு திரும்பும்போது கேற் வரைக்கும் வந்து அழைத்துப் போவார். இறைவனடி சேர்வதற்கு முதல் நாட்கூட, நான் மாலை 5-30 மணியளவில் வீடு திரும்பியபோது கேற் வரைக்கும் வந்து அழைத்துச் சென்று தேநீர் போட்டுத் தந்தார். அடுத்த நாள் அன்றாடம் இல்லையே என்பதை நினைத்துக்கூடப் பார்க்க முடியவில்லை.

அஞ்சா நெஞ்சம் அவரின் அணிகலன். 1971 ம் ஆண்டு வல்வெட் வெட்டித்துறையில் நடந்த பரிசளிப்பு விழாவில் பிரதம விருந்தினராகக் கலத்து, இராப்போசன விருந்தும் முடித்துக்கொண்டு கடற்கரை வீதியால், இரவு ஒரு மணியளவில் இருவரும் காரில் வீடு திரும்பிக் கொண்டிருந்த வேளையில், படை வீரர்களின் ஜீப் வண்டி ஒன்று முன்னால் வந்து நின்றது. காரை நிறுத்தினேன். கண் இமைக்கும் நேரத்தில் காரைச் சுற்றித் துப்பாக்கி நீட்டிய படை வீரர்கள். மனைவியைத் திரும்பிப் பார்த்தேன். தனக்கே உரிய அமைதியுடன், ஆறுதலாக இருந்தார். படை அதிகாரி இறங்கி என் பக்கம் வந்தார். எங்கிருந்து வருகிறீர்கள்?

என்றார். என்னை அறிமுகம் செய்து, பரிசளிப்பு விழாவாக வரவதாகச் சொன்னேன். தாங்கள் கடத்தல்காரர்களென எண்ணியதாகக் கூறி, மன்னிப்புக் கோரியதோடு, போகவும் அனுமதித்தார்கள். இரண்டு கிழமைகள் போயிருக்கும். பருத்தித்துறை நகரசபைத் தலைவர் திரு. நடராசா, எங்களை ஒரு களியாட்ட விழாவைத் திறந்து வைத்துப், பிரதம விருந்தினராக அழைப்பதற்கு வந்திருந்தார். மனைவி என்ன சொல்லுவாரோ என எண்ணினேன். அவரும் தடையின்றி வரச்சம்மதித்தார்.

1971 ம் ஆண்டு என் மதிப்புக்குரிய அதிபர் திரு. தெ. து. ஜெயரத்தினம் அவர்கள் இளைப்பாறியபோது, தெல்லிப்பனையில் பெரிய இரவு விருந்துபசாரம் நடைபெற்றது. அன்று ஆங்கிலத்தில் உரையாற்றும் அரிய வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. என் ஆங்கில உரை அதிசிறப்பாக இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக ஆக்கபூர்வமான பல ஆலோசனைகளை வழங்கினார். யாழ்ப்பாணம் தந்த தலைசிறந்த ஆங்கில ஆசிரியர்கள்— திருவாளர்கள் ஹன்டி பேரின்பநாயகம், பூரணம்பிள்ளை, ஒறேட்டர் சுப்பிரமணியம் போன்றவர்கள் அங்கு இருந்தார்கள். ஆங்கில உரை அருமையாக அமைந்தது. பலர் பாராட்டினார்கள். அதிபர் ஜெயரத்தினம் அவர்கள் “இதுபோன்ற இரவுப் போசனத்திற்குப்பின் ஆற்றிய உரையைத் தான் கேட்டதில்லை” என்று மனம் திறந்து சொன்னார்கள். இதற்குப் பின்னணிக் காரணமாக இருந்தவர் என் மனைவி என்பது எத்தனை பேருக்குத் தெரியும்? என் பரிசளிப்புப் பேருரைகளும், கட்டுரைகளும் வாசித்துத் திருத்தம் செய்து, அவர்கைபட்டு மெருகூட்டப்பட்டன. எத்தனை பரிசளிப்பு விழாக்கள். அந்தப் படங்கள் எல்லாம் பழைய கதைகளைப் பறைசாற்றுகின்றன.

நான் “இலங்கை நிர்வாக சேவை” இரண்டாம் தரப் பரீட்சைக்கு ஆயத்தம் செய்தபோது, கூடவே இருந்து குறிப்புகள் எழுதித் தருவார். சில புத்தகங்களைத் தானே வாசித்து எனக்குச் சொல்வார். சில முக்கியமான விடயங்களைத் தானே தெரிவு செய்து தருவார். நான் அந்தப் பரீட்சையில் மிகவும் திறமையாகச் சித்தியடைந்த பெருமையில் பெரும் பங்கு என் பாரியாரையே சாரும்.

நான் யாழ்ப்பாணத்தில் கடமையாற்றிய காலம் நெருக்கடி மிகுந்த காலம். சேகுவெரா கலகம், தமிழாராய்ச்சி மாநாடு, அரசியல் கொந்தளிப்புகள் ஆரம்பமான காலம். பல உள்ளூராட்சி மன்றத் தலைவர்கள்,

பெரும் அரசியற் புள்ளிகள் யாவருடனும் என் கடமையைத் திறம் படச் செய்து, பலரினதும் பாராட்டைப் பெறமுடிந்தது என்றால் அது என் மனைவி அளித்த ஒத்துழைப்பினால் தான்.

1981 ம் ஆண்டு நான் வகித்த உயர் பதவி, உயர்ந்த சம்பளம், அது தந்த அந்தஸ்து அத்தனையும் போனபோது 'இல்லாணை இல்லாளும் வேண்டாள்' என்னும் வரைவிலக்கணத்திற்கே விதிவிலக்காக, அமைதியுடன் ஆறுதல் கூறி, என்னையும் ஆறுதலடையச் செய்வதில் ஆக்கபூர்வமாகச் செயல்பட்டார். அன்னாரின் அளவற்ற அன்பில் ஆறுதல் அடைந்தேன்.

அன்னாரின் தயாள சிந்தை தனித்துவமானது, வலது கை கொடுப்பதை இடதுகை அறியாமல் வாரி வழங்குவார். எதற்குப் பணம் கேட்டாலும் கொடுப்பார். ஆயிரமாயிரமாகத் தரும் பணிகளுக்கு வழங்கியவர். வீட்டிலிருந்த வெள்ளிக்குடம், குத்துவிளக்கு, தட்டங்கள் எல்லாம் அவரின் கொடையில் அடங்கும். ஒரு சாமியார் பவுண் வேண்டுமெனக் கேட்டபோது, தன் கையில் போட்டிருந்த 'கல்யாணப் பதிவு மோதிரத்தையே' கழட்டிக் கொடுத்தவர். மாத வருவாயில் குறிப்பிட்ட தொகையை, மாதா மாதம் கோயில்களுக்கும், தரும் ஸ்தாபனங்களுக்கும் கொடுத்து வந்தவர்.

எத்தனையோ இழப்புக்களையும், வேதனைகளையும் தாங்கி, மலைசாய்ந்தாலும், மனம் தளராத மாமேதை, மதிப்புக்குரிய பேராசான், துணை வேந்தர் அவர்களே கொழும்பிலிருந்து திரும்பியதும், எனது வீட்டுக்கு வந்தபோது கட்டியணைத்துக் கதறி அழுதுவிட்டார் என்றால் எனது பாரியாரின் பேரிழப்பு எனக்கு மட்டுமல்ல, எம்முடன் நெருங்கிப் பழகிய அத்தனை பேரின் இதயத்திலும் எத்தனை பாரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது என்பதை உணரமுடிகின்றது.

பூவோடும், பொட்டோடும் போக வேண்டுமென்று முதல் கிழமை சொன்னார். அடுத்த கிழமை அப்படியே போய்விட்டார். எண்ணிப் பார்த்தால் எத்தனையோ நினைவுகளை மோதும். அத்தனையும் எடுத்துக் கூறமுடியாது.

இருபது வருட இன்ப வாழ்வு, இனிய களவுபோல் கலைந்துவிட்டது. இருபதாண்டுகள் இணைந்த பயணம், இனி தனிவழிப் பயணம். நினைத்துக்கூடப் பார்க்க முடியவில்லை. நெஞ்சிருக்கும் வரை நினைவிருக்கும். நினைவுகளை மோத, தனிவழிப் பயணத்திற்குத் தயாராகிக் கொண்டிருக்கிறேன். ©

மரணத்திற்குப் பின் ...

வாழ்க்கையின் முடிவு மரணம் என்பது அனைவரும் அறிந்த விஷயம். மரணத்திற்குப் பின் என்ன? என்பதை யாரும் அறிவதில்லை.

விஷய ஞானம் இல்லாத இடத்தில் பயம், பீதி முதலிய மனக் கஷ்டங்கள் தோன்றுவது சகஜம்.

மரணம் என்று நினைக்கும் பொழுது மரணத்திற்குப் பின் என்ன நிகழ்கின்றதென்று சரியான அறிவில்லாததால் மரண பயம் உண்டாகின்றது.

மரணம் என்பது ஜீவனைப் பொறுத்த வரையில் புதிய சக்தியும், உற்சாகமும், புது ஆற்றல் திறமையும் உயிரில் உருவாகும் ஒரு புனிதமான நிகழ்ச்சி.

பகல் முழுவதும் உழைத்துக் களைப்படைந்தவர்களுக்கு இரவு உறக்கம் களை தீர்த்துப் புத்துணர்வு, தென்பும் அளிப்பது போன்று, வாழ்நாள் முழுவதும் பல துறைகளிலும் செயலாற்றி வாழ்வில் களைப்படைந்த மனிதர்களுடைய ஜீவன் சுயமாகவே ஏற்றெடுத்த ஒரு தீர்க்ககால உறக்கம் அல்லது ஓய்வு தான் மரணம்.

பழுதடைந்த உடையை மாற்றிப் புது உடை அணிவது போன்று ஜீவன் தனது இலட்சியத்தை அடையும் வரையும் பழுதடைந்த சரீரத்தை மாற்றிப் புதுச் சரீரத்தில் நுழைய வேண்டியிருக்கின்றது.

ஆதாரம் : ஞான மண்டலம்

ஆசிரியர் : ஸ்ரீமத் சுவாமி செங்காதரானந்தா

நன் றி

என் இனிய இல்லத்தரசி இறைவனடி சேர்ந்தவேளை

- உயிரான உயிர் உறங்கியவேளை என் உயிர்த்துடிப்பிலே, உணர்வுத் தவிப்பிலே தங்களாலியன்ற சேவையைப் பல மணிக்கணக்காக அர்ப்பணித்த வைத்திய நிபுணர்கள் திரு. ச. சிவகுமாரன், திரு. சிவசூரியர், திருமதி கணேசமூர்த்தி அவர்களுக்கும் மற்றும் பல வைத்தியர்களுக்கும், வைத்தியசாலையின் சகல ஊழியர்களுக்கும்,
- இறுதிக்கிரியைகளில் நேரில் கலந்து ஆறுதல் கூறியவர்களுக்கும்,
- மலர் வளையங்கள், மாலைகள் சாத்தியவர்களுக்கும்,
- பல்வேறு வகையில் உதவியும், ஒத்துழைப்பும் நல்கிய உற்றாரர், உறவினர், நண்பர்களுக்கும்,
- அனைவரையும் அழவைத்த உள்ளமுருக்கும் அஞ்சலிக் கீதங்கள், பாடி, அஞ்சலி உரையாற்றி, அணிவகுத்து நின்று இறுதி ஊர் வலத்தில் பங்குபற்றிய வேம்படி மகலிர் கல்லூரி அதிபர், ஆசிரியர்கள், மாணவிகள் அனைவருக்கும்,
- நினைவு மலருக்கு அஞ்சலிப் பாடல் உரைகள் எழுதித் தந்த பெரியார்களுக்கும்,
- அந்தியேட்டி, வீட்டுக்கிருத்திய நிகழ்ச்சிகளில் கலந்து கொண்ட அனைவருக்கும், இந்நிகழ்ச்சிகளில் வேண்டிய உதவிகளைச் செய்தவர்களுக்கும்,
- முழு அளவிலான உயிரோவியம் தீட்டித் தந்த ஓவியர் சிவப்பிரகாசம் அவர்களுக்கும்,
- நினைவு மலர் சிறப்பாக அமைய அயராதுழைத்த அனைத்து அச்சு ஊழியர்களுக்கும்

எனது மனம் நிறைந்த நன்றியைப் பணிவன்போடு தெரிவிக்கின்றேன்.

நல்லநாதன்

